سلسلهٔ نشریات روزنامهٔ اصلاح

پټه مینه

اثر: «کشککی»

Ketabton.com

۱۳۱۷

مطبعهٔ عمومی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

پته مینه

اول ټوک

یو سړی و چه (محمود) نومیده او کسب ئی دکانداری و .

د (محمود) دکانداری ځنی به فقط دومره ښی هره ورځ په لاس ورتله ، چه د خپلی دعیالداری به ئی په هغه باندی دقوت او لایموت وسیلی برابره ولی او په مشکل سره به ئی خپل رأس المال په هغه سره ساته او د قرضدارانو او دمعامله دارانو خوله به ئی بندوله او له کومه ورځ به په دکان کښی نه کیناستو او یائی چاله دکانه څه شی نه آخسته . نو دی خوار به د خپل دصبا او بیگا خرڅ ته حق حیران وه .

دده کورنی عبارت وه له یوی ښځی . او دوه هلکانو څخه چه په نامه یو په (مجید) او بل په (حمید) سره یادیدلو .

اگر که ددی کورنی گذران دخوراك او دپوښاك له لوری چندانی ښه نه و ، مگر سره له دی هم هر کله چه دوی دخپلی برستنی په اندازه سره پښی غزولی او هر قسم چه کیده خپله گذاره به ئی سره کړله ، نو غیر له دی څخه چه دخپلو اوپردیو په نظر کښی دخوارانو په شانی راتلل دوی پخپل کور کښی سره خوشحال او آرام او دادفقیری کور به دوی ته لکه یو بادشاهی ښکاریده ، چه دهغوی په سر ددوی پلار (محمود) حکومت کاوه ، او د دوی په منځ کښی دهغوی مور (فاطمه) په کار او انتظام سره بخته وه .

مگر ددنیا پیښی داسی دی چه تل نه دفقیر ، فقیری ؟ او نه دپادشاه ، پادشاهی پاتی کیږی او همیشه ددی عالم راحت سره زحمت ، او گل سره اغزی موجود دی ، نو ناڅاپه ددی فقیری کورنی ته هم یو لوی مصیبت واقع او ددوی گټیالی (محمود) ورو ورو سته له لږی رنځوری څخه مړ شو او دوی ئی گردنه پوالی په وير کښی کینول ، بلکه له خاوروا او ایرو سره ئی برابر کړ او .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دده اوی مکتبی زوی (مجید) دخپل ډېلار د مړکېدو په وخت کښې شل کلن و اوپل وروړلی (مجید) د پنځه لسو کلو څخه زیات عمر نه درلود .

دی خواری کورنی چه خپل کټیالی ئی له لاسه ایستلی و ، پخپل کورکښې ئی غیر له فقر او مسکنت او د قرضدارانو غوښتنی اولږ د دکان له جنس څخه بل شی نه درلودل ، چه له هغه ی اجناسو څخه ئی هم د خپل د مړی کور او کفن ، او هم د قرضدارانو څخه تسکین ، او هم خپله گذاره په ډېر نول او زول او مشکل سره کوله .

دوی گرد په دی باندی ښه پوهېدل که بله کومه اساسی چاره او وسیله د خپل دژوندون لپاره روغه نه کړی ، نو هغه وخت به اړی نه وی چه دهغوی ډالږ څه جنس چه پاتی دی ، او هره ورځ ئی په نیمائی قیمت باندی له لاسه ووزی ، او په گټه باندی خوړل کیږی ، او قرضدارانو باندی ویشل کیږی ، بالکل به خلاص شی ؟ او دوی به په ډاگه او بیابان کښې پاتی شی .

نو له دی جهته (مجید) ناچاره شو چه له مکتبه ووزی او ځان په کوم یو کار او غریبی کښې واچوی ترڅو چه د هغی له گټی څخه د خپلی مور او ورور او د کورساتنه وکړی .

مگر سره له دی مجبوریتیا هغه زغرد نه شو کولی چه له خپل تعلیم او تربیت څخه (چه اصلی دولت او عزت او پنگه بللهشی) سترگی پټی کړی ، او په معمولی کارو باندی (چه نتیجه به ئی لکه د دوی ډېلار دژوندون په شانی وی) خپل ځان مشغول کاندی .

په دی فکر او تذبذب کښې (مجید) خوار څو هفتی نور هم په مکتب کښې پاتی شو ، او زده ئی و چه هر رنځ او تکلیف باید پخپل ځان واخلی ، مگر ذمکتب گټه له لاسه په ورېا سره ونه باسی ، ترڅو چه د فارغ التحصیلی سند په لاس رانه وړی .

مگر (مجید) خوار پخپل دی عزم او اراده باندی ممکنه نه وه چه پاتی شی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳

ولی چه‌د زمانی گردکار و نه‌د انسان دمیل اودخواهش څخه چپ پیښیږی اودروزگار تګ همیشه‌ د انسان پخلاف لویږی او له همدی جهته دی چه‌په‌گرده‌دنیا کښ به هیڅوک داسی پیدا نشی چه‌د فلك دگردشه‌ په‌ پېښی نه‌لری اودد نیاد گردو پیښو څخه به‌ تل خوښ وی. او بنائی چه‌په داسی پیښو کښ د انسانانو قصوروی چه‌هغوی دد نیاواقعات په بده‌ اړوی اوګردی پیښی د خپل خیال څخه چپ تفسیر او تعبیر کوی.

نوچاره په‌ده باندی منحصره‌شوه چه (مجید) خپل آخیرینی تصمیم و نیسی، ځکه‌چه‌دده کښوه رنځوره مور (فاطمه) اووزی تږی ورور (حمیدده) کښنی اوپالنی اومرستی ته اړ او محتاج وو اودوی به‌ده ته بانه کوله چه دکور اودوروراودمورغم وخوری، او که نه‌دری به له لوږی او تندی ځنی له‌لا سه ووزی.

ده‌غوښته چه‌مدرسی ته‌لاړشی، مګر دا نه نیت او اسلامیت وظیفی له‌ده څخه نورشی هم غوښتل او هغه دا وچه دمورنی حق اودکورنی ضروریاتو ته‌هم پام ولری.

(مجید) مجبوروو په‌هغه‌چه‌زړه‌ئی غواړی پښه‌کیږدی، او له تعلیم اوتربیی ځنی لاس واخلی اود مکتب دتګ اوراتګ څخه پښه‌ونیسی، لکه‌چه‌همداسی ئی هم وکړاو.

یوه‌ورځ صباگی (گهیځ) مکتب ته‌تللی، پخوا لدی څخه‌چه دمکتب ز نګ وواهه شی، دخپل دکلاس ګردودوستانو اوآشنایانو سره‌ئی ولیدل، دګردوسره‌ئی خدای‌پامانی او وداع وکوه او خپل کتابونه اوقلمونه اومشوانی او نور شیان ئی دهغوی په‌منځ کښ دیادګار په‌دول وویشل

او په داسې یو ډول چه ژوند ئې هم نه کیده ، په ژړا سره له مکتبه بهر شه .

(مجید) خوار هیڅ نه پوهیده چه اوس چیرته لاړ شي؟ او په کوم یو کار باندې پیل وکړي؟ .

گرده ورځ لکه لیونی دی خوا هغه خوا وگرځیده، او د شپې به تیاره کښې په نا امیدۍ او حسرت سره چه ستونی ئې له ژړا څخه ډك و، خپل کورته وږی تږی ستړی ستومانه راغی او هغه خپلې مور او ورور غوندې پخپله بستره باندې نهار پریوت .

گویا لمړی ځلی دی چه (مجید) د ژوندون تریخ غوړپ وڅکلو، او لږ څه وپوهید او چه په هوسائی سره شپې او ورځې تیرول څومره گران دی. دی په دې اندازه سره غمجن او خفه و، چه د خپل ځان د وژلو په فکر کښې و او یه، مگر زړنتیا او غیرت ورته ورید او له خپل ځان سره ئې وویل چه د خپل ځان په وژلو اگر که په ظاهری طور زه آرامیږم مگر په واقع کښې د خدای په نزد په آخرت کښې مسئول او گرم میږم، او هم مور او ورور می خوار او زار پاتې کیږي - نو بهتره داده چه لکه نورو ځلمیانو غوندې د میړانې ملا کلکه وتړم، او د خپل د ښه ژوندون په ذریعه سره، د خپلې مور او ورور ژوندون هم ښائسته او په هوسائی کړم .

په مجرد د تیریدلو ددې خیال، دده په زړه کښې سمدلاسه هغه خفگان او پریشانی په خوشحالۍ او ډاډینه باندې بدله شوله او په دې خبره باندې ئې عزم او اراده ټینگه شوه چه ژوندون له ښائست او هر رازی ښه والي څخه ډك دی په دې شرط سره چه انسان زیار وکاږی او په ځان باندې زحمت ونیسی نو څو چه د دنیا آرامی او خوشحالی دده په برخه شي او په ژوندون کښې هر له رازی نعمت او هوسائی څخه فائده من وگرزی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعجب مه کړی چه له داسی یو لوی بدکاره یعنی د خپل د ځان له ورلو ځنی په عین مایوسی او نا امیدی کښی څرنګه (مجید) مخ وګرزاوه، او هغه ژوندون ته چه خو د فیقی وړاندی له دی څخه ئی، هغه په بده سترګه کتلو، او له هغه څخه بیزارده شوی و، اوس په ښه سترګه ورته ګوری، او بیا ئی ورته امید واری پیدا شوی ده، او پخپل ځان باندی

هم زیات اعتماد او ډاډینه لری، او پو هیږی چه په دنیا کښی

هیڅ داسی یو مشکل او سختی نشته چه د انسانی په عزم او اراده

سره لری نشی مګر په دی شرط سره چه انسان در لودنکی

د ټینګی ارادی او کلك عزم وی.

ولی چه دا ګردشیان ئی په مکتب کښی خوځلی، او ستلی او له خپلو استاذانو ځنی ئی په وار وار، اوریدلی و.

خو ورځی پله پسی تیری شولی مګر (مجید) ته هیڅ یو کار او غریبی چه په هغه باندی مشغولیده، او له هغه څخه د خپلی د ګوزنی د قوت لایموت وسیله پیدا کاندی، پیدا نشوه، او په لاس ئی ورنه غله،، مګر سره له هغه (مجید) تل د کار په پلټنه کښی بخت او شپه او ورځ ئی فکر او خیال کښی هم دا خبره پر ته وه چه څنګه ئی په هره

وسیله سره چه وی باید کار وکړم، او له بیکاری څخه چه د ګردو

اخلاقی معائبو مورده ځان وژغورم.

د یوی میاشتی تګ او راتګ او لټو لو ځنی وروسته، په یوه تجارتی مؤسسه کښی یوه معمولی تنخواه (مجید) خانته پیدا کړه، اګرکه دا تنخواه ډیره لږه وه، مګر له هیڅه ښه وه، او دده د ګوزنی

سپوره ډوډی لادی خځه بوديده ، اودهغی‌په واسطه سره‌ددوی هماغلا کت اوبدبختی چه‌له
یوی میاشتی یاځلویښتو‌شپو راهیسی په دوی باندی راغلی‌وه ، سپکیده .

اوس چه (مجید) ته‌کارپیدا شواووئی‌لیده چه‌دده دپلار د مړکیدو له ورځو ځنی وروسته پیاددوی په کورکښی اول ځلی لوګی‌پورته شو،اودتودی ډوډی خوندئی په مزو مزو سره وڅکلو ، نوسمدلاسه یوبل‌شوق ئی په زړه کښی واوید ،اوهغه داو ، چه اګرڅه دورځی له مخی نوکریم ، اودځپل دپادار دکارو په سر رسولو باندی مصروف یم ، مګر ایده دی چه دشپی له مخی ځپل‌هغه درسونه اوسبقونه (چه‌په‌دی څو کلوکښی‌می‌په‌مکتب‌کښی لوستلی‌دی ، اواوس له مجبورتیا بیرته پاتی دی) بیاشروع کړم ، ترڅو زما داڅوکلنی زحمتونه اوخواری چه په مکتب کښی می‌ایستلی ، اوزما دمرحوم اوغریب پلارپیسی‌په هغه باندی خرڅی شوی دی ، ابته اوخرابی نشی ، اوپه‌پای کښی زه‌هم وکولای شم چه دهغی له فائدی ځنی له نن ځخه زیاتی ګټی‌ځان ته‌په لاس راوړم .

اګرکه داکارهم سخت کارو ، اودهرچا دلاسه نه‌وه پوره ، چه دورځی او دشپی له مخی‌یو رنګه‌مصروف وی ، اویوه ګړی‌هم‌هوسائی ونه‌لری، مګر (مجید) له‌هغوځلمیا نوڅخه نه وچه هغوی له‌کاره‌زرزرستړی‌کیږی،اوپه‌لږځه کارکولو سره فی‌الحاله‌په‌چیغوشی او وائی‌چه‌ستړی ستومانه شوی یم اوضروردی چه اوس خولږ څه تفریح او تنفس وکړم ترڅو زمادلاسه تللی قوا وی بیرته په‌ځای راشی .

په‌پای کښی (مجید) ددی ضرب المثل په فحوا چه « لټو ولګی ، مونډو لګی دی » د ځپل په‌دی مقصد باندی هم ورسیده او په یوه لیلیه دحقوقو مدرسه کښی،وروسته له ورکړو لو دامتحان ځنی قبول شو، اوپه شپږ میاشتنی امتحان کښی کامیاب ګرزیدلی عالی الاعلی درجه‌ئی وګټله او دده نوم نه یوازی دوزارت معارف په مخصوصه مجله کښی بلکه دښارپه ګردور سمی اونیم رسمی اوملی اخبارو کښی،سره‌دعکسه دده ، په‌ښه‌و لیکو سره‌خپور ، اوپه ګرد ومهمو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځایو کښې مشهور او وپېژاندهشو، او ددې شهرت په اثر کښې ده ته دېوې لوئې حکومتي اداري له خوا بلنه وشوه، چه د ې هلته کار وکړي .

نو ده هم له خپل بادار سره خدای پاماني کړی ، له هغې تجارتي مؤسسې څخه وتلی په هغې رسمي اداري کښې ننووت ، او هلته ئې هم خپل مفوضه کارونه په داسې امانت داري او فعالیت سره ټول انجامول ، چه د مربوطه اداري ګردو آمرینو او مامورینو به د (مجید) د کار او د اخلاقو ستائل او تمجید کاوه . اودې به په دې صفتو سره نه غره کېدلو ، بلکه دې ستائنې به دده په زحمت کښي او زیار ویستلو باندې ډېر اثر اچاوه او ده به لا زیات کار کاوه او خپل اخلاق او عادات به ئې هم له پخوانه لا ډېر ښه ښکاره ول . او د شپې له خوا به ټول همغه د حقوقو لیلیه مدرسې ته تللو ، او هلته په ډېره زیاته اندازه سره د خپلو استاذانو د مینې وړ ګرزېدلی، شاګردانو به هم ده سره ډېر محبت کاوه، او ده هم څرنګه چه پخپلو سبقو کښې زیار او زحمت ویستلو ، همغسې به په امتحانو کښې هم تل اول نمبر ووت ، تر دې چه په خپل زړه پورې ښه شهادتنامه ئې ځانته حاصله کړله ، او ددې په اثر اود خپلې د ښې سابقې په وجه سره دده معاش او رتبه هم اوچته شوه ، او په دې اصول سره دده ژوندون ورځ په ورځ ښه کېده ، او دده په سیوری کښې ، مور او ورور ئې هم په هوسائې شول ، اود دوی کور د سعادت اود نیکبختي مینه وګرزېده ، او په بله ژبه هغه خوار او کمبخت (مجید) د خپل د زیار او زحمت ویستلو په اثر سعادتمن او نیکبخت شو ، او په خپل مقصد باندې همغسې ئې چه غوښته ، ورسېده .

وروسته له دې څخه هغه کچنی کورنی د خپل د ژوندون شپې او ورځې په ډېره آرامی او هوسائی سره تېره ولی او (مجید) د خپلې مور ډېر عزت او خدمت کاوه او د ومره ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړه سره ګه سره ورته کېنل، چه تقریبا ددې رضامندۍ او خوشحالي ګڼل ئې وروسته له نمانځه او روژې څخه خپل ځان باندې لکه د عبادت ګرزولی و، او هم دارنګې بهګی د خپل د ورور (حمید) زړه هم تل ښه ساتلو، او د ده په روزنه او تربیت کښې بهئی هم ډیر زیات زیار و یستلو او شپه او ورځ به په همدې فکر کښې وچه ده په زړه پورې د ده ورور (حمید) پخپلو سبقو کښې مشغول وي تر څو چه په امتحانو کښې کامیاب او په نتیجه کښې ئې د خپل د مکتب دوره پای ته رسولې د شهادتنامې په اخیستلو باندې بریالی شي.

دوهم ټوک

څو کاله همداسې په خوښۍ او خوشحالی سره په دې کچنۍ مسعودې کورنۍ باندې تیرې شوې او (مجید) خبر نګه چه د زیاتې ګټې خاوند و، او یو څه مبلغ پیسې ئې په بانک کښې هم در اودلې نو مور ئې د ده د واده په فکر کښې ولویده، او په دې موضوع کښې ئې خپل زوی (مجید) سره مشوره وکړله. مګر (مجید) له دې خبرې څخه سرو غړولو او ورته ئې وویل چه زه اوس د خپل د واده دپاره تیار نه یم.

هو مور د چه دده مور په ده باندې په دې موضوع کښې زور اچاوه او خولې او په څوور څو او خو مجلسو کښې ئې په ده باندې د واده په نسبت اصرار کاوه، غیر له همغه یو عبنی ځواب څخه بل ځواب بهئې له ده څخه نه آوریده، تر دې چه وروسته له ډیر ګفتګوی او خبر و څخه (مجید) د خپل د زړه خبره خپلې مور ته ښکاره کړه، او وئې ویل چه زه غواړم تر څو چه د (حمید) د مکتب دورې پای ته نه وي رسیدلې، زه واده نه کوم او وروسته له هغه به خپل ځان او خپل ورور ته یو ځای واده وکړم، ددې خبرې په مقابل کښې دده مور ناچاره چوپه شوه او زیات له دینه ئې په دې موضوع کښې څه ونه ویل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حمید) به یه مکتب کښې په ډېر شوق او ذوق سره خپل سبقونه ویل او ضبطول ئې او خپله (متوسطه) دوره ئې په ډېر موفقیت او کامیابی سره پای ته ورسوله او وروسته له هغه د (طب) په شعبه کښې داخل شو . او د خپل د تحصیلاتو په ټولو دورو کښې په نورو طالبانو په هوښیاری او پوهنی سره مشهور و ، او په ګردو شپږو میاشتنی او کلنی امتحانو کښې به تل اول نمبر خوت . او له ښلو ځلو څخه ئې زیات ، د خپل د مکتب د مدیر له خوا ، د افتخار او د لیاقت پاڼه آخستې وه .

(مجید) به هم دده په باره کښې له هیڅ شي څخه ئزوالی او سپمول نه کولو او د (حمید) ګرد تعلیمي ضروریات به ئې (اګر که ډېری پیسی به هم ورباندی لګیدلی) سره برابر ه ولی او تل به په دې خیال کښې و ، چه خپل د ی کچنی ورورته دژوندون لار ورو ښئي ، او د ده حیات د بدبختی له تیاری څخه ، د سعادت او نیکبختی رڼاته ورو باسي . او هر وخت چه دا خبر د ده په زړه کښې تیریده ، چه دی دخپل کچنی ورور په نسبت ، د خپل د ورورولی لازمی وظیفی په ښه شانی سره انجاموی ، د خوشحالی او خوشبختی ځلا نده به ئې په زړه کښې وبریښیده ، او خپل ځان به ئې دجهان له سعادتمندانو څخه شمیره .

هو ! هغه څوک چه خپله انساني او وجداني وظیفه پای ته رسوی ځه عوض او بدله به له دې څخه زیات مومی چه دخپل د هغی وظیفی پیژندلو په واسطه ' د نیوی او اخروی سعاداتو ته رسیږی ' او دخالق او دمخلوق رضامندی د هغی په واسطه سره لاس ته راوړی .

(حمید) هم هر کله چه دخپل دلوی ورور دا مهربانی ، او دا روزنه ، او دا شفقت او دا لورینه لیده ، یو غیبی قوت او قدرت به ئې په زړه کښې پیدا کیده ، او روح به ئې خوشحالیده او په دې واسطه سره به ئې په ګردو سختیو او مشکلاتو باندی بری موندہ کاوه او ټول به ئې خپلو ښو لا ندی کړ ی ، دخپل دموفقیت په لوری تلو .

(مجید) هم له د ی خپل ژوندانه ځنی ډېر خوشحال و ، ولی چه دراودونکی ډیوی مهربانی مور لکه (فاطمه) او یو وظیفه شناس تابعداره خوش اخلاقه ورور لکه (حمید) و ، او دی هم له دې څخه څه زیات شی ته چندانی اړنه و .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې چه سعادت او خوشبختي دومره ګرانه او سخته هم نه ده لکه چه خینې کسان ئې تصور کوي بلکه هغه شيان چه مونږ د سعادت په لوري سموي زيات دي . بلې ! سعادتمن کېدل آسانه دي مګر تل سعادتمن پاتې کېدل سخت بلکه ځال دي .

هو!(مجيد ـ حميد) او ددوي مور، دري واړه سره او س خوش نصيب او سعادتمن دي که ددوي دا سعادتمندي او خوش نصيبي تر ډېرو ورځو پوري پاتې شي .

ناڅاپه ددوي مور رنځوره شوه او په بستره کښې پريوته .

داوه ددوي دبدبختي لمړي منزل .

ددې رنځورې مور مرض ئې ډېر وځنډېده او ، اودوي ، ددې په درد او دونږما ندې ستړي ستوما نه شول او دډاکترانو به ئې ډېر خوش آمدو نه کول ، او ډېري پيسې به ئې ښندلې ، دشې او دورځې به لا لهانده او ګرځانده وو .

(مجيد) به دشپې له اوري تر ګهيځه دخپلې دمور دچيرګټ په خوا کښې ناست و . او دورځې له ځې به خپل کار ته تللو او دمور خدمت به ئې (حميد) ته پرېښوده ، (حميد)به هم دمکتب له تګه پاتې او ترشپې پوري دخپل دمور په خدمت کښې مصروف و .

(مجيد) به دغرمې له رخصتي ځنې هم استفاده کوله او په يو ګړائي مو ټر کښې به ئې له ډ اکټرا و دواسره په ولاړ ويښو خپل ځان تر خپلې مور پوري رسا وه .

او وروسته ددې له کتلو او پوښتنې او دوا ورکولو ، اود (حميد) دلازمه هدايا تو ور کولو ځنې پيرته به د ډاکټر سره په موټر کښې خپل کارته ورته ، او حال داوه چه زړه به ئې بالکل په خپلې مور پسې هم ډېر ټخسېده ، اود ماز ديګر له خوابه هم وختې بيا به موټر کښې د خپلې د مور خدمت لپاره له لازمه دواو سره راتاو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو هر کله چه پښتانه وائی چه « نه کوی حبیب، څه به وکړی خوار طبیب » د دا ګمرانو د دواوو او دا د (مجید) الوند بلوند او الول،او د (حمید) زیار،او زحمت هیڅ یوه فائده هم رنځوری ته ونه رسوله،او د دی متل په اساس چه« د ګورشپه په ګور کښ نه کیږی » وروسته د یو کال رنځوری او معالجی څخه کمبخته (فاطمه) مړه شوه او خپل دواړه ځامن ئی په ژړا او انګولا کښ کینول، ولی چه دوی دواړه ورپوهیدلو، چه د دوی د نیکبختی پنګه د دوی له لاسه ووتله، او پس لدینه دوی در په در اوخاوری په سر کیږی.

هو! مور د اولاد په نسبت د رحمت فرشته او د رأفت مجسمه ده او پښتانه وائی (هر هغه اولاد چه مور لری نو ور څه غواړی او هغه کمکی چه مور نه لری نو څه لری؟)

وروسته لدی چه دواړه و رونړه د خپلی مور د تکفین او تجهیز او تدفین څخه فارغ شول،او خپل کورته بیرته وګرزیدل، کور د دوی په نظر کښ لکه ګورداسی ښکاریده،او پس لدینه چه د دوی مهربانه مور له دی کوره د مرګ په لار ولاړه، په دی کور کښ ناسته او ولاړه دوی ته چندانی خوند نه ورکاوه.

(مجید) به ډیر لږ کورته راتلو او هغه هم فقط د خوب په وخت کښ.

او (حمید) به هم چپ له ښخوا څخه چه د مکتب د رخصتی سره جق په کور کښ حاضروه اوس پس له ماښا مه کورته راتلی او دی هم په دی ګوښی کور کښ یوائی او یکسه ناست او ډیر به خپه و، او ددی په ځای چه (لکه ښخوا) د خپلو سبقو په ضبطولو بااندی مشغول شی، اوس چه په دی کور کښ راشی هك پك پاتی په یوی ګوښی کښ چپ او خپه کینی او په راز راز فکرو او چرتو کښ (چه تول به له اوهامو او خرافاتو ځنی ډك و) لوییږی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا دادی که (مجید) ځان په رسمی کارو باندی مشغول نکړی، او (حمید) دورځی له ځی مکتب ته لاړ نشی ، نو دی خبری څخه به ویره وه چه چیری لمونی نشی ولی چه چټی خیالات اریکاره اوهامو ددوی د واړو په ماغزو کښی ځای نیولی و.

د (مجید) په نسبت (حمید) ته به زیاتی اندیښنی او چټی خبری په زړه کښی لویدی او د شپی له ځی کله کله ځینی جنون آمیزه حرکات هم ځنی لدل کیدل نو هر کله چه دی به په کور کښی یواځی ملاست و، څوك به دده په دی او ضاعو او حرکاتو باندی نه پو هید و ، اونه خبر یدو ، او له دی جهته په دی دواړو ، ورونو باندی به ورځی په ډیر ځند ید لو سره تیریدلی .

د ریم توك

(مجید) له یواځی تر ب او تنهایی څخه ډیر په تنګک شو ، او نور دی وچه لیونی شی ، نو دځینی ملګر یو او دوستانو په‌مشوره ، او د خپلی کورنی د ضروریاتو په‌تقاضا سره مجبور شو، چه دواده کولو په فکر کښی ولویږ ی .

ځکه چه په حقیقت سره انسانان ګویا داسی خلق شویدی،چه په ګردوشیانو کښی دیوا وبل مرستی ته اړه او احتیاج لری ، اوبی لدی اړ تو ب او احتیاج څخه یواځی ژوندون نشی کولای، اوله همدی سببه وچه «آ د م» علی نبینا وعلیه الصلوة والسلام ورو سته له دی چه« دالهی » (ج) په خلافت سره ئی په ځکه کښی افتخار بیا موندلو ،اویخپل دارالخلافت کښی کینا ستلو پس له هغه ځنی‌چه حضرت « جبرئیل» علیه السلام به دده له حضوره رخصتیده دی به له یواځی تو ب او تنهائی ځنی‌ډیر متأ ثر کیده ، او د خدای تعالی له مرحمته‌دده دمشغولتیا او انسیت له خاطره بی بی«حوا » علیهاالسلام خلق شوه .

نوله دی‌جهته (مجید) هم لکه‌نورو ځلمیا نوغوندی ددی روحی احتیاجه ځنی متحسس‌شو ، او دیوی ښی‌ښځی انتخا ب پسی ولو ید ه .

مگر دا کار ده ته‌خورا گران و ، ولی چه‌مورگی مره‌شوی وه، او بله‌کومه نژدی خپله او خپلوانه‌گی هم نه‌درلوده، چه‌په‌دی لوی کار کښی (چه‌ښځتانه‌ورته «دعمر سوهان» وائی) ده‌سره مرسته‌وکوی .

(مجید) ډیر وخت ددی کار په فکر کښی و، مگر هیڅ یوه وسیله او ذریعه به ورته نه پیداکیده ، تردی‌چه په خپلو همسایگانو کښی ئی یوی بوډی ښځی سره‌ملاقات وکولو، او هغه‌ئی په دی ضرورت باندی وپوهوله .

گویاچه زړی ښځی فقط دهمدی ښوکارو دپه سرر سولو لپاره ژوندی‌دی لکه چه د (مجید) وارهم په خطا لاړنه شو. ځکه چه هغه سپین سری همسایه دده دوا ده دپاره متوجه شواه .

داموضوع چه اول پلا دهغی سپین سری په‌نظرکښی ساده، اومعمولی ښکاریده ، وروسته ډیره سخته شوه‌ولی چه (مجید) به داسی نجلی پسی گرزیده چه د ده په زړه کښی وه، اوددی بوی به چه د هری یوی نجلی صفت ورته‌کاوه ، اوهویت به ئی ده ته ویل ، ده به دهغی له کتلو، اوکړلو څخه په راز راز پلمو او بهانو سره سر غړاوه .

هو ! دنکاح په مقدس امر کښی ډیر احتیاط ،او ډیر وړاندی ،او وروسته کتل په کاردی ، اوډیر زیات لازم دی چه تل ناوی د زوم په زړه پوری وی ، اوپه‌داسی مواردو کښی دنورو کسانو مداخله نه یواځی بیځایه بلکه مضره او بالکل چټی ده .

لکه‌چه‌وویل شول له یوی‌خوا (مجید) دنجلی په خوښولو کښی ډیر مشکل پسند اوزرزری واقع شوی و، اوله‌بل لوری به‌دنجنکیو پلرو او میندو هم له دی څلمی څخه خپل ځانونه ژغورلو ولی چه‌په‌همغه اوله‌ورځ کښی‌چه (مجید) هغی سپین‌سری ښځی سره په‌دی موضوع کښی خبری کولی نورو پرد یو ښځو ترشا دده گردی خبری (چه د خپلی مفروضی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځې داوصافو په نسبت سره ئې بیانولی) واوریدلی او هغه ئې لکه چه د ښځو عادت دی زر ترزره په کلی ؛ او کور کښې خبری کړلی په سر ددی دا متواتر انکار ، او مخ گرزول د (مجید) د هر رازی ښې او ښائسته نجنی د قبلولو څخه دا خبر لا ټینگه کړه چه (مجید) لویی کوی او په خلقو مسخری جوړوی ، او که نه داسی ښځه چه پدی صفت سره ئې ستائی چیرته پیدا کیږی.

لکه چه ښځو به پخپلو منځو کښې ویل ، اودا خبری ئې خوله په خوله کوڅه په کوڅه بلکه تر ډیرو لری ځایو پوری رسولی وی ، (مجید) هغه سپین سری ښځې ته ویلی و :

زه داسی ښځه اتوم چه ماسره په خوشحالی ، او خپگان کښې تل ملگری وی ، په ژوندون کښې همیشه مرستی راسره کوی صبا او بیگا زما پخدمت کښې لگیاوی ، زما زړه له هره حیثه ښه ساتی زما په کور اوورور باندی فهم لرونه لری زما د غمو او اندیښنو په لیرولو کښې تل ډیر زیات زیار باسی . او دخپلی مهر بانی او عواطفو په غیږ کښې می تل روزوی ...

له دی راز خبرو څخه بهٔ ئې زیات ویل او ډیری نوری خبری ئې هم لکه چه د ښځو عادت دی په دی خبرو پسی له خپلو ځانو څخه جوړی کړی وی چه (مجید) له هغو ځنی هیڅ خبر هم نه و پهر تقدیر سره گویا چه (مجید) د خپلی ښځې په غوره کولو او انتخابولو کښې دیو مخصوص ذوق لرونکی دی چه د نورو خلقو له فکر و ځنی جلا دی .

دا مطلب زر ترزره ښکاره شو ولی چه هغی سپین سری ده ته خبر ورکړلو چه یوه ښه جلی می درته پیدا کړی ده ، او وروسته له هغه ئې گرده قصه ده ته په ډیر شور اوزور سره وویله

«داسې نجلۍ ده چه مخ ئې لکه د څور لسمې سپوږمۍ او دواړه غټې غټې سترګې ئې تورې ناغه دارې، او تورې نرۍ کږې وروځې ئې لیندۍ، او توربانه ئې لکه تیره غشي او سم قد ئې لکه سرو، او سپین غاښونه ئې د نور د ګلې په شان، او دواړه شونډې ئې سرې لکه عناب، او ... او پلار ئې هم شته من دی.»

(مجید) په تلوار سره ددې سپین سرې ښځې له خولې ځینې خبرې اخیستې وئې ویل:

«هورکۍ! داسې نجلۍ زما په کار نه ده»

سپین سرې ښځه له ډېره تعجبه په چیغو ګډه شوه، ولې چه داسې انتظار ئې نه درلودلو چه له (مجید) ځنې به داسې بېمخې شته منې نجلۍ په مقابل کښې داسې ځواب واوري او اوس ئې چه دا خبره ددده له خولې اوریدلې هم ده، بیائې هم یقین ور باندې نه راځي چه یو داسې حاجتمن مجرد ښکلی ځلمی، د داسې یوې ښکلې ګلالۍ نجلۍ په مقابل کښې داسې یوه خبره وکړي ...

لږ څه وخت تېر نه و چه د (مجید) اصرار او وینا و دا ښځه په اصلي مطلب باندې وپوهوله او ورو وروسته له هغه څخه هغه سپین سرې ښځه د هغسې نجلۍ په لټولو کښې ولویده چه (مجید) غوښته.

اوس نو ښائي چه موږ و ګورو چه د (مجید) ددې مخ آړولو سبب څه شی و؟!...
(مجید) به تل فکر کاوه که له یوې شته منې کورنۍ څخه دې ښځه وکړي نو نه یوازې دده به واده کښې ډیرې پیسې خرڅیږي بلکه تل به په هغه باندې د ده د ډېر لګتو نه کیږي او ویلې به ئې چه په پای کښې به له یوه پلوه زه و نشم کولای چه خپل هغه پورونه چه په ما باندې د زماړه خواخوږي مور درنخو رې، او د ګور، او کفن په وجه سره پراته دي ادا کړم، او له بل لوري زما د ورور (حمید) په تعلیماتو کښې دپیسې د نشتوالي په سبب سره ډیل او معطلي پیښیږي، او د هغه تعلیمات ناتمامه پاتې کیږي چه دا دواړه کارونه ښه نه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هوا (مجید) ئه غوښته چه ئه ده باندی تر ډیره وخته پوری د خلقو پو روی، ولی چه دا خبره د ده د بی اعتباری او سپکوالی سبب کیده، او هم ئی په دی خبره باندی او رېنه‌وه چه وړوکی د تحصیل له سعادت څخه ورو سته لدی څخه چه خو کلونه ئی زیار او زحمت په ځان باندی اخیستی دی بی نصیبه پاتی شی، او پدی وخت کښی، د خپل ځان، او د خپل و رور د خوراك، او پوښاك او د خپل کور د اقتضاء لپاره مجبو روه چه خپل کورهم ودان کړی . . . نو ځکه ده د ګرد وامورو غیر لدی څخه په بل صورت سرته توانئ نه شوی پیدا کولی چه دی په یو ه غ.... کورنی کښی ورننوزی او له هغو .... وه ښاغلستو، او پیغلو، او تعلیمیافته تجلی ځان ته واده کړی .

.... ئی کار سم شو . او هغی بو ډی د ده د ده په زړه پوری یو ه تجلی پید ا کړه او دوه در ی هفتی نه وی تیری شوی چه ګرد و کارو د ده په زړه پو ری صورت ونیو لو او په دی کچنی کورنی باندی چه عبارت وا له دوه ښاغلو ورونو ځنی یوه بله ښاغلستی او ګلالی او تعلیمیافته تجلی هم ریښه سو له چه دهغی ساری په هغی سیمه کښی لږ پیدا کیدلو . . او دا کور چه تر اوسه پوری د یوه قبرستان په منزله کښی او تیاره ښکاریده ، ا وس د ګلستان په شانی ښاغلسته شوی او یو نوی رنګک او رونق ئی پیدا کړی دی . . .

یعنی (مجید) واده وکولو او متاهل شو . او خپله ښځه ئی کورته راوستله .

او د دوی په ژوندون کښی نوی یوه دوره شروع شوله . له سرګردانی او پریشانی ځنی ګرد خلاص شول دښې له مخی به (چې له پخوا څخه چه ډیر کله به هیڅ نه راتلو . او که راتلو به هم فقط د خوب په وخت کښی به و) ر راوډیر په وختی کو رته راتلو . او د رخصتی او د تعطیل په ورځو کښی به هم له صباځنی تر ماښامه پوری په کور کښی ناست و . که ریښتیا وویل شی ګویا چه اوس (مجید) د ژوندانه په خوند باندی وپوهید او چه له خپلی پیغلی ښځی سره ئی چه نوم ئی (حبیبه) و، ناسته او ولاړه او خبری او اتری کولی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلورم ټوک

اگر که (حمید) د خپل د تحصیل او تعلیم په کار و کښې بخت او مصروف و، مگر د (حبیبي) راتګ د هغه په ژوندون کښې هم بې اثره نه و.

لکه چه ښځه د خداوند تعالی ډیو لوی نعمت او رحمت په منزله ده چه هرچیری پښه کیږدی او لاس ئې ورسیږی هلته سعادت او آرامی او هوسائی پیدا او د ژوندون خوند څرګندیږی! ...

(حمید) د خپلې موردمره کیدو څخه راپسې د آرامی او د هوسائی مخ نه و دلیدلی. ولی همداچه (حبیبه) د دوی په کور کښې ننوته دده هم له بدبختی او رنځ او تکلیف څخه نجات پیا موند.

که رښتیا و وېل شي ګو یاچه دادواړه ورونه سره دیمځی (حبیبه) په خپل خونده ور ژوندون نوی ور ګډه شوی دی. او خپله هغه پخوانی بدبختی او سرګردانی ئې بالکل له خاطره بهر کړېده . . .

مگر دی سره به څوك څه و کړی شي چه روزګار هیڅ یوشی پخپل حال باندی په قرار نه پریږدی، او خوشبختی او بدبختی دواړه لکه ژمی او ودی او پسرلی او خزان غوندی یله پسی زمونږ په ژوندون کښې څرګندیږی او هرشی او هرڅیز ژر ترژره د تغیر او تبدیل په معرض کښې واقع کیږی . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(مجید - حمید - حبیبه) دری واړه یوه کچنی کورنی سره ګرز یدلی دی. اودوی ډیرد په ډیره خوشحالی اوهوسائی سره شپی اوورځی تیره وی.

دورځی له مخی (مجید) خپلی نوکری ته ځی. او (حمید) خپل کتابونه تر تخر ګ لاندی نیولی مکتب ته درومی. او (حبیبه) ددوی دوتلوڅخه وروسته په جارو کولو او د لوښیو په وینځلو او په ګنډلو او پخلی اونورد کورنی کارو باندی لګیا کیږی...

دیګا له اوری (مجید اوحمید) وختی کورته بیرته ورګرځی اوپه مجرد د ننو تلو په کورکښ د هغی دانتظام او ښائست ځنی خوشحالیږی او بیا دری واړه سره یوځای دغه چای په څکلو باندی (چه عین ددوی دراتګ په وخت کښ ئی اوبه تیاری خوښیدلی وی او سره لا سه ذمیږی) مشغولیږی او وروسته له اداء کواو دمانبام دمانځه دری واړه سره یوځای په یوه میز باندی دډوډی په خوړلو باندی پیل کوی. اوپوله بله سره په عین خوراک کښ خوږی خوږی خبری اواتری هم کوی. وروسته له ډوډی خوړلو او چای څکلو څخه دری واړه دماسختن نمو ځ اداء کوی او وروسته له هغه به (حمید) له خپل ورور او وریندار سره خدای پامانی کړی خپلی بلی خونی ته تلو اوهلته به ئی دخوب تر وخته پوری خپل سبقو نه اودرسونه ضبطول، اوبیا به ویده کیدلو.

پوهان وائی: هرچیری چه عشق اوهوسائی وی هلته به سعادت اوآرامی هم وی. نو له همدی جهته وچه دوی دری واړو په په ډیره مینه اومحبت سره ژوندون او ګذران کاوه. اوپوله بل ځنی بیحده او بی انداری خوشحال اوخوښ وو. اوداورځی اوشپی به ئی په ډیره هوسائی اوآرامی سره تیره ولی:

(مجید) له خپلی ښځی سره لهحده زیاته مینه او محبت کاوه. او له خپل کچنی ورور (حمید) سره به ئی هم تل شفقت اومحبت کولو. اودوی دواړو به هم په ډیر احترام اومحبت سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

(مجید) ته کتلو او دده داوامر اوداشارو په ځای راوړلو کښې به ئې زیار و یستلو . په تیره بیا (حمید) به د ځپل مشر ورور دومره تابعداری کوله چه تقریباً د عبادت منزلی ته ډیره نژدی وه ،

ولی چه (مجید) نه یوازې د ده ښاغلی مشرو رور و ، بلکه د شفقت او د مرحمت له لوری دده د مشفق ، او مهربان پلار په ځای و . نو (حمید) به هم د خپل د (مجید) مشر و رور دوه غبرگی تعظیم او تکریم کاوه او د خپل د ورور له خاطره به ئې د خپلی ورینداری هم ډیر عزت او احترام کاوه او د دی د گردو خدمتونو او اوامرو په ځای راوړلو کښې به ئې هم زیار و یستلو ، او بالمقابل دده وریندارې به هم ده ته په ډرنه سترگه کتل ، او هغه لازمه خدمتونه چه ښائسی یوه گرانه وریندارې ئې خپل لیورته وکړی د هغه به ئې په ډیر اخلاص او محبت سره په ځای راوړل .

لنډه داچه هغو دری واړو به یوله بله داسی مینه ، او محبت سره کاوه چه له و راڅخه د یو وجود په منزله په نظر راتلل ، او هرڅاچه د دوی داگرمجوشی ، او گډلون ، او لورینه لید له ، نو دا به ئې په خیال کښې راوړ او ، چه دا دری سره په دری بدنو کښې یوه ساه او یو روح لری .

پنځم ټوک

هرکله چه د امتحان وخت نژدی کیدو . نو (حمید) به د ورځی له مخی په کور کښې پاتی کیده ، او خپل سبقونه به ئې تکرار ، او گرداول . ترڅو چه خپل ځان د طب امتحان ورکولو ته سنبال کړی .

(حبیبه) به هم د خپلو کاروبه سر رسولو څخه وروسته د و زگاری په وخت کښې یوه نیمه شیبه د ده خونی ته ورتلله ددی خوا ، او دهغی خوا خبری به ئې کولی . او چتی چتی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندیده ، او خوار (حمید) به ئې له کاره ایسته .کله به ئې د ده په کتابو کښې لاس وهلو او دهغو پاڼې به ئې دی خوا ،هغې خوا آړه ولې ،او عکسونو ته به ئې خیر کیده کله به ئې هغه فنی اسبابو ته چه یې دضرورت پوره کولو لپاره موجود وه ، ورځېنې پټول پاڼې ورځېنې تبتول . پسی منډی وهلی، او خپل اسباب به ئې بیرته ورځینې اخیستو، او بیا به پخپل کار باندی مصروفیده. مگر (حبیبه) به بیاورتله ، او په همغو اوبو به ئې لاس پوری کاوه ، او د (حمید) له پخسو لو ځینې به ئې لاس نه آخیستلو .

د یر ځلی به د اسی هم پیښیده چه (حمید) به ددی د ټو قو دلاسه په قهر کیده مگر دده دی قهر به هیڅ یو اثر په (حبیبه) باندی نه کاوه ، بلکه هغه به لا خوشحالیده ، او دده کنځلو ،او د قهر په مقابل کښې به کټ کټ خندیده ، او تیغ تیغ به ئې ورته کتل ، لنډه داچه ددی ځوانی پیغلتوب په سره له عصبانیت، او خپه کیدلو د (حمید) همغسی سپین ستر گتیا کونه

ځکه چه د ځوانی ښځی روح کټ مټ لکه یو زړه وړونکی ښائسته بوزا غوندی دی ، او همغسی چه بو را ځان په راز راز گلانو باندی مینی ، او له یو ځنی پا خیدلی ، په بل باندی کینی همدا شانی ځوانی ښځی هم که څه قید ، او بست ور باندی نه وی او پخپل سر آزاده وی همدا رنگی کار و نه به کوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حبیبه) به هم تل د (حمید) په شاؤخوا کښې د بورا په شان ګرځېده، او د (حمید) دمعاشرت، او له ناستې ولاړې څخه به ډېره زیاته محظوظه، او خوشحالېده، او همیشه به ئې زیار ویستلو چه د (حمید) سترګې ځانته ور واړه وي.

همدا چه (حبیبې) به لیدلو چه (حمید) د کتابو په مطالعه کښې ډوب دی او پخپلو سبقو کښې مشغولتیا لري، نو له حده زیاته به خپه کېده، او د دې په کلمو کښې به چاړه ګرځېده، او داسې ئې په زړه کښې سنجوله چه ګړندۍ شي، او د (حمید) ګرد کتابونه او اسبابونه په یو تناره کښې واچوي، او وئې سوزي چه دی ولې دې ته نه ګوري او دې سره خبرې نه کوي چه تل خپلو کتابو ته ګوري، او په هغه لیک، او لوستو باندې مشغول دی.

په رښتیا سره ښې او پېغلې ښځې ګردې همداسې عادت لري چه غواړي نور کسان ټول هغه شیان چه غیر له دوی څخه وي، ایسته وغورځوي، او هیڅ ورته و نه ګوري، او فقط همدې ته ګوري، او تل دوی سره ښائی چه مشغولتیا ولري.

(حبیبه) هم په همدې عمومي حس کښې اخته وه. دور ځې څو ځلې د (حمید) خونې ته ورتله، او هغه به ئې له کاره ایسته، او نه ئې پرېښوده چه خپل مقصد ته ورسیږي.

هر کله به چه (حمید) غوښته چه دا په قراری، او د لاسا سره له خپل ځانه لرې کړي هم نه کېده، او که خپه کېده هم څه فائده ورځني نه مرتبېده، او که په قهرېده هم په هغې پېغلې ښځې باندې دده قهر کوم اثر نه آچاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهمدی جهته دی چه اروپائیان وائی : (ښځی دنارینو

په نسبت لکه سیوری داپول دی، که نارینه له ښځی ځنی وتښتی ؛

نو هغه هم له ده سره روانه وی، اوله تری جلا کیږی) .

نوهر کله چه (حبیبه) به د (حمید) دا بی پروائی ، او بی اعتنائی ته کتل ، پخیلی سپین سترگی کښی به ئی لا زیاتوب کاوه ، اودورځی ډیر ساعتونه به ئی له ده سره دده په خونه کښی په همدی لوبو او پخسولو سره تیرول .

دا ټهم باید وویل شی چه د (حبیبی) په زړه کښی یوه خاشه د بی وفائی او د خیانت نیه د حیل دمیړه (مجید) په نسبت سره نه وه، او له خپل میړه سره ئی بی نهایته اخلاص، او محبت درلود او په ده باندی ډیره رښیره او مهربانه وه او په دی اندازه سره ئی د خپل میړه اطاعت، او تابعداری کوله چه له وراتنو زیاد عبادت په منزله بنکاریده . له بل اوری دا هم له هرد حینه ښکاره وه، او هرشی ورته رسیده ، او له خپلی ناستی او ملاستی ځخه ئی هم څه شکایت نه لرلو .

نو بیائی له (حمید) ځخه څه غوښتل ؟ . .

(حمید) ددی په نظر کښی داسی خوږ او محبوب و ، لکه د دی ورور ، او داسی مینه او محبت ئی ورسره کاوه ، لکه چه یو د خواخوږی خورئی له خپل وروړ سره کوی . او دا یو معمولی کار دی . هوښیارانو ویلی دی :

« ددوو ځوانانو زوح ، دیو او بل په نژدیکت کښی د آشنائی تاداو ږ دی . نو هر کله چه د آشنائی تخم د زړه په منځ کښی زرغون شی ، له هغه ځخه د دوستی داسی نهال شین کیږی چه پای ئی معلوم نه وی ، بنائی چه داد دوستی نهال یو ه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ دعشق میوه ونیسی. او ممکنه ده چه په هغه زړومینو ورځو کښې له بې پروائي او تندی ځنې وچ شی، او ډېر ذاسی هم پیښیږی، چه د دنیا حوادث هغه لاستی ښخه و باسی دا دژوندن یوه یانه ده چه هیڅوك دهغې له دقائقو ښخه خبر نه دی.»

(حبیبه) او (حمید) هم په اول سبق یو بل سره آشنایان و. مگر اوس د دوی آشنائی د دوستی تر مرتبې پوری رسیدلې ده. او داهم یو معمولی شی دی او چندانی په خپلو کښې مهم نه گانه شی.

شپږم ټوك

یوه ورځ (حمید) پخپل کورکښې سبق ویل وچه له باندی ښځه یو غږ د ده غوږ و ته ورسید و. چه غوږئې ونیولو وائې وریدلو چه ورو ئې (محبد) له خپلې ښځې سره په زغرده سره سختی خبری کوی او په یوه گوړنی موضوع کښې هغې ته سرزنښت ورکوی.

داموضوع کومه اویه خبره نه وه. یوه معمولی خبره وه چه ښځه او میړه په هغه کښې سره نښتی و. دا رازی لنډی جګړ ی هر کله دښځو او دمیړ منو په منځ کښې پیښیږی.

په رښتیا سره دا رازی جګړی کټ مټ دهغې مالگی یا ترشې په منزله دی چه په کټو کښې ئې اچوی یائې د کوندری په خوا کښې ایږدی ترڅو چه ذائقې ته ئې تغیر ورکړی او اشتهائې زیاته کاندی.

ولی چه یو رازی ژوندون اگر که په هوسائی او عاشقی سره هم تیریږی سړی ژوبله وی. صاف او شفاف آسمان اگر که ښه ښکاری، مگر که ډیر وخت همغسی پاتی شی، دخپگان سبب گرزی دښځو او دمیړمنی په ژوندون کښې مختصری جگړی داسی دی لکه په آسمان کښې وریځ چه کله کله د آسمان او لمر او دستوریو مخ پټوی، او وروسته له هغه ځنی دلمر او سپوږمی او ستوریو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه وړونکی او ځلا ندی شعلی په تاك شنه او ر و ښا نه آ سما ن کښې ډیری ښی ښکاریږی ، او زړونوته سرورا وسترګوته نوربښی ، همدا رازی دوستی او محبت هم وروسته له کمکی جګړ وخته لاتودیږی او زیات خوږیږی .
خیر له دی بر خی څخه تیر یږ و :

د (حمید) تر ډیر و ورځو پوری غوږ ونه بریدل او ددوی طبیعتو او خو یونه به متوجه و مګر د خپل وروراو وریندارۍ په منځ کښې ئې پرته له مینی او محبت او خوږ و وینا ؤ څخه بل هیڅ شی نه آوریده. مګر دا ا ځلی دی چه ددوی په منځ کښې جګړه پیښه شوی ده او (حبیبی) ته در ګرده ری .

هر کله چه (حمید) د (حبیبی) دا سر زنښت و او ریده چه پله پسی دده ور ور هغی ته ور کو لو . نو یو عجیب ا حسا س او ز ړ ه خو ږ ی دد ته د (حبیبی) په نسبت سرد پیدا شو .

یو ناڅاپه به دده په زړه کښې دا خبره تیره شوه چه لـه خپله کوره و تلی زرتر زره دی جګړی ته خاتمه ور کړی . . . نو له خپله ځایه پاڅېدلو . . . . بیا بیرته پخپل ځای کیناستلو . . . او فـکر ئی کولو . . .

یخوامو و ویل چه (حمید) دخپل مشر ورور (مجید) ډیر تعظیم اوتـکریم کاوه اودده په زړه کښې ډیر خوږوه . نواوس به و ګورو چه په د ی شیبه کښې د ی د خپلی خو نی په ګوښه کښې یوائی ناست دی په څه فکرو کښې ډوب تللی دی ؟ ! . . .

دده دزړه په منځ کښې یو پټ احساس او یوی نا معلومی مینی ځای نیولی و .

ښائی چه پخپله دی به هم له دی احساسه تراو سه پوری خبر نه و . ا و که کله کله به ئی دهغی نښی هم پخپل وجود کښې لیدلی ځان به ئی په هغه باندی نه پوهو لو ا و د هغی په مخ کښې به ئی پر ده ا چوله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا يې احساس څه شي و ؟

دي په دې باندې نه پوهېدو ! يا ګي نه غوښته چه ور باندې ويو هېږي ! يا ګي نشو ای کولای چه پري و پوهېږي !.

دا مهم او يې احساس چه مونږ هم تر او سه پورې د هغه په کيفيت باندې خبر نه يو دعشق او د اضطراب ګنې يوه مخلوطه وه .

دعشق او د اضطراب په معنی باندې پدې ځای کښې ونه پوهېدو ؟

عشق دخپل دهغه مشرورور په نسبت چه پد ه باندې ګي ډېرحقونه لرلو اود ده په حق کښې ديوه مهربان پلار په ځای واوده دژوندون ګرد لوازم اوضروريات ګي برابرولو .

اويو داسې ورورګي و چه له خپلې ګټې سرګي دده د سعادت، اود هوسائي ګرد لوازم مهيا کړي و نوځکه به وښې چه د يوه‌سې ورور په نسبت به عشق ،او مينه نه لري ؟ . . .

دابرخه تر پوخده پورې ډېره ښه ښکاره ، او ر وښانه شواه . نود اضطراب په نسبت څه وائي چه دده دپرېشانی سبب څه شي و ؟ . . .

تياره تکې همدادې چه تر او سه نه (حميد) ته څرګند شوې دی ، اونه مونږ وربا ندې پوهېږو ! . . .

(حميد) له خوورځې پخوا په دې موضوع کښې خبر شوی و چه (حبيبه) له خالصې دوستۍ څخه پرته بل يو ډېر احساس هم لري .

په اوله ورځ کښې چه دې خبرې ته ګي فهم وشو، نو په ځان ورېږ ډېده، اوډېر زيات پرېشان شو.

دوهمه ورځ کښې ګي د خورا خپګان ،او پرېشانی له لاسه د خپلې خونې ور، له دننه خوا څنګېر کړلو ، او د خونې په يوه ګوښه کښې کښناستلو ، اوډېر زيات نې وژړلو .

دريمه ورځ چه (حبيبه) دده خونې ته ورننوتله ، او دواړه سره مخامخ شول نو (حميد)

سره لاسه پاڅېدلی په قهر، او ګنګلو سره ئې هغه له خپله کوره وایستله، او ورګی بیا خپل ځان پسې مخنځیر کړلو .

څلورمه ورځ ګېډۍ له کوره ووت، او ترتیر ماښام پوری بېرته خپل ځای ته را نه غی .

پنځمه ورځ د سردردی په بهانه په خپل چپرکټ پاندی وغزېداو ، او په بېرستن کښ ئې ځان پټ کړلو مګر (حبیبه) د ده له خواځخه نه اری کېدله، او تل به ئې د مرض د کیفیت پوښتنه تری کوله ، او راز راز دواوی به ئې ورته راوړلی، او دده په خوله کښ به ئې په زور ور تویولی .

شپږمه ورځ د (حمید) په خیال کښ دا خبره ټینګه شوه چه د ی پخپل ځان باندی غالب شوی دی ، او دده دزړه قبضه دده په لاس کښ ده ، مګر لږ څه شپه ور وسته بیا پریشانی غالبه ورباندی وکړله .

په دغه ورځ بیا دده دورور، او دورینداری په منځ کښ څه جګړه پیښه شوه ، نو دی چه ددی جګړی په وخت کښ دخپلی خونی په ګنج کښ ناست و په پوژور فکر کښ پریوتلی ، او وروسته له هغه ئې رغوښتلو چه د پاندی وورزی دخپل ورور په مقابل کښ د(حبیبی)طرفداری ، او حمایت وکوی، په دی خیال کښ ئې پوخو پلونه هم دوره په اوری واخیستل ، مګر وجود ئې ناڅا په ورېنږ دېده ، او د رېږدېدلو په واسطه وچ کلک پخپل ځای کښ پاتی شو .

دده په زړه کښ دا خبره تیره شوه چه هر کله دده دورور (حبیبی) غوندی پوی ښکلی او پیمخی ښځی سره هره ورځ جنګ وی ، نو دی ښه سړی نه دی ، په همدی واسطه دده په زړه کښ د (مجید) په نسبت لږ څه تنفر هم پیدا شو .

دابېد ، اوشوم احساس لمړی ځلی دی چه د(حمید) په زړه کښ دخپل ورور په نسبت وګرزېدو مګر دخوښی ځای دی چه دابېد احساس زر دهغه له زړه ځخه ووت ، او بیالی چه لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه اثر به ئې پاتې وي. مگر هغه اثر دومره لږ، او ناچیزه و چه له هغه ځنې هیڅ ویره او اندیښنه نه کېده.

بهر تقدیر سره (حمید) بیا خیال وکړ لو چه بایده دی له کوره ووځي که د (حبیبې) مرستې و نه کوي نو د خپل ورور مرسته خو به وکړي.

چه څه نګه دا خیال دده په زړه کښې تیر شو، زړه ئې په غړ ځنګک شو، او په ټول بدن کښې ئې د ګوزڼ وهلې په شانې ویزدل پیدا شو. لنډه دا چه (حمید) له ډیر فکر و هلو، او درېدلو څخه آخر په تنګ شو، او له کوره ووت مگر دده له وتلو سره جفت جګړه هم پای ته رسېدلې وه.

دده ورور له کوره بهر و وت، او (حبیبه) له ژړا څخه خوځ محوځ دده په خونه کښې ننوته.

هغه (حبیبه) چه چپ له دغې ورځې څخه بهره وزځ د (حمید) په خونه کښې په خندا، او اکاړ و سره ننوتله، او هیڅ کله به ددې وچولې تریو، او خوله به ګلې پته نه وه نن اول ځلې دی چه په ژړا سره ننوتله، او دده دو رورله لاسه ئې پتې کولې، او اوښکې به ئې له سترګو څخه تو یولې.

(حمید) چه دا وضعیت ته وکتلو ځایه ځکه، او آسمان وربانده ي وځر خیدلو، او بې اختیاره له خپل ځای څخه پا څېدلې، ددی په دلاسا کولو بانده ئې پیل وکړ لو، او سرګې چه دده د چیرګت په باز و باندي ایښې و پورته کړ او.

په عین همدی وخت کښې دده په وجود کښې یو سخت ریز دل، او ارتعاش پیدا شو، او یوی مرموزې قوې به دی د (حبیبې) په لوري کش کاوه.

همغه قوه چه له ډیری مودې څخه دده د روح په تیه تیاره کښې پټه وه چه اوس ناځایه څرګنده شوی ده.

نورئی و نشوی کولای چه مقاومت وکړی . خیل لاسونه ئی ددی له مخ ، او سر څخه گرزول . لکه چه یو سور انگار دده په زړه کښې بل دی ، اختیار ئی له لاسه و ووت او خیل سرئی شکته کړی په ریبزد بدا،او اضطراب سره ئی مخی کړاه .

او پخیل ځان باندی پوه نشو . یوه سخته لړزه اورعشه دده په اندامو کښې اویدلی وه .

په همغه حال کښې ئی احساس وکړلو چه (حبیبی) خیل ځان له دده څخه په همه خوا کش کړلو او حال داو چه دا نه ده پوهید لی . ځکه چه دهغی په وجود کښې هم د (حمید) له لاس وروړلو څخه همداسی یوه لړزه او ارتعاش پیدا شوی و . او له دی جهته بی اختیاره د تشنج په حالت کښې له خیل ځایه هغی خواته غورزیدلی و .

دوه درې هك یك اوحیران او ساختلی سره ناست و . (حمید) یوه خوا او (حبیبه) بله خوا یه دوه قدمه لری فاصله کښې ولاړ او هغه ناسته وه .

داچوبیدا او حیرانیا تر ډیره وخته پوری و زغلیدله . ترڅو چه (حبیبه) له خیل ځایه پاڅیده او د ورد په لوری روانه شوله . او (حمید) له خیل ځایه هیڅ ونه خوزید او ارهیڅ ئی ونه ویل .

یو ساعت وروسته که خوك د (حمید) دخونی له خوا څخه تیریدی نو دده د زړا غږ به ئی هرو مرو آوریده .

دانو ولی ژړل؟ اوعلت ئی څه شی و ؟

دوم ټوك

دشپې له نيمې (مجيد) له نورو شپو څخه په وخت کورته ورسيدو . او برابر د خپل ورور خونې ته ننووت (حبيبه) په خپله خونه کښې په يوه کار باندې بخته وه . د وی دواړو ورونو ترډيره وخته پورې پخپل منځ کښې خبرې او اترې سره کولې .

(مجيد) دهغې ځګړې په نسبت ډير خپه ، او پښيمانه و .

په پای کښې دواړه ورونه په اتفاق سره د (حبيبه) د خونې خواته ور غلل ، ورترلي و . دژړا غږئې دخونې له منځه آوريدو .

همدا چه (حبيبه) دخپل دميړه اوليوره په ور تګ باندې وپو هيدله ، په تلوار سره ئې دروازه پرانيستله ، اوښکې ئې له خپلو سترګو څخه پاکې کړې ، او خپل اضطراب ، اوپريشانې ئې هم په خوشحالې سره بدله کړه ، او د (مجيد) ترخنګه داسې کښيناستله لکه هيڅ يو شې ددوی په منځ کښې نه وی پيښ شوی .

په دې شپه هم لکه نورې شپې دې کچنې کورنې په ګډه سره ډوډې وخوړله او ، چای ئې وڅکولو ، او نمونځ ئې اداکړلو ، او ښې ښې خبرې ، او مجلسونه ئې سره وکول . مګر دتيارې يو پټ عامل ددوی په منځ کښې دابنې ورځې ، اوشپې ترتهديد لاندې نيولي وی .

اصلي خبره موپرېښوده ، اوبه بله خوا لاړو :

وه وليکل چه (مجيد) په خپل هغه کار چه (حبيبه) غوندې يوې ښکلې تابعداري باوفا ښځې سره ئې جنګ کړی و ، سخت پښيمانه و ، او له همدې جهته ئې (حبيبه) ته ډيره دلاسا ئې ورکړله ، اوعذرئې ورځنې وغوښتلو نو نه دې سببه (حبيبه) هم له زړه دده سره پخلا شوه ، او (مجيد) ددې خپلې بدخوئې دجبران دپاره يوه جوړه ډيراعلي بوټان (حبيبه) ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بازاره په ګران قیمت سره واخیستلو، چه دهغو بوټانو له پېښو کولو څخه وروسته (حبیبه) په دی اندازی سره خوشحاله شوه، چه ګڼه هیڅ ګلی نه وزېږلی، او هیڅکله نه وه خپه شوی اوس راشه چه وګورو چه په دی ورځو کښې به (حمید) باندی څه تیریږی؟

(حمید) خوار له هغی ورځی څخه راهیسی یو نوی شی پخپل وجود کښې لیده، او یو بل ژور احساس دده په زړه کښې د (حبیبه) په نسبت پیداشوی و، چه دی دهغه له نوم څخه خبر نه و.

فقط دومره پوهیده چه د (حبیبه) د نژدی کیدلو په وخت، او د (حبیبه) دغږ د آوریدلو په ساعت کښې، او د (حبیبه) په خیال کښې راتلو ځنی، بی اندازی نشاط، او محظوظیت، او خوشحالی ورته پیښیږی، او لدی شیانو ځنی دده په زړه کښې غورځنګ، او په روح کښې ئی د آلوتلو علامی پیدا کیږی.

هر کله چه هغه له دی څخه زیات بل شی پخپل وجود کښې نه لیدلو، او هم نه پوهید چه څه وکړی؟ نو چوپ به و.

ورو ورو دا سکوت، او چوپ پیداګی په حیرت، او حیرانتیا باندی بدله شوه.

وروسته له هغه به ډیری ورځی د خپلی خونی په یوه کنج کښې ګوښی ناست و، او تری تری به ئی یو لوری، او بل لوری ته کتل.

په دومبنیو ورځو کښې به (حمید) له دی خپل حالت ځنی په تعجب کښې وه، او ترا به ئی ورځنی خوړله. ولی په تدریج سره ئی داترا خوړل، او تعجب هم ورک شو، او هر چیری به لکه یو بت غوندی ورځ کلاک ناست، او تڼه تڼه به ئی یو خوا ته کتل.

ابلوه داچه په دی روحی بحران باندی یوه هفته مبتلا و.

یوه هفته تیره شوه، دده د روحی بحران دوره تمامه شوه، او هغه پټ اور چه په دومبنی شله ئی او حته شوی وه دمېده زیاتیده، او تودښت ئی ساعت په ساعت ډیر یدو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو اوس یوه شو چه دی عاشق شوی دی، او په یوی داسی اوئی بلا اخته شوی دی چه هر سرئی غم دی، او په داسی یوه تیه تیاره کښی پروت دی چه « پاڅئی تری ورک دی » او یاد پښتانه دمتل سره برابر داسی بوڅای کښی ولاړ دی چه « دی خوانه ئی گړنگ او هغی خوانه ئی پړانگ دی. که دی دخپلی عاشقی درد دوا کوی برسبره پردی چه ددنیا شرمندگی او رسوائی او دعقبی باز خواست ورته پښیدونکی دی گویا دی له خپل مهربان، او نیاغلی مشر ورور سره (چه کټ مټ دده دپلار په منزله دی) پوخورا لوی خیانت هم کوی، او که دی فکر، او تصور پسی بالکل ونه گرزی په زړه کښی ئی د (حبیبه) دعشق داسی کاری غیشی لگیدلی دی چه دهغه ایستل فقط د (حبیبه) دناز کی گوتی کار دی، او دهغه پرهار علاج فقط د(حبیبه) وصال دی، او بس.

کوم وخت بچه (حمید) د خپل ورور دشفقت، او درحمت، او دپالنی، اودمهربانی مراتب پخپل زړه ښی گرزول، اوچه بیا به ئی دخپلی عاشقی ددی نوی درد تصور کاوه نو دنیا به وربانندی گرده تاویده، او خرخیده، او وینتان به ئی زیگه شول اوجگ جگ به دریدل، اومصمم کیده به چه بایده دی داچتی فکر، او داشیطانی حرکت چه دده دمشر ورور په نسبت خورا در وند خیانت دی هرو مرو پریزدی.

او هرکله ئی چه د (حبیبه) ملاحت او لطافت، اوحسن، اوکرشمی، او دهغی عشق، اومحبت په تصور کښی ورتلو، نو لیده به ئی چه له دی څخی هم رغیده نشته نو رار زار به ئی ژړل او غټی غټی اوښکی به ئی له سترگو څخه بهیدلی، او ویل به ئی چه خدایا اخه بلادی راباندی اوروللی، اوڅه سخت تندردی را باندی غرزولی دی.

خدایا استا دخپل حبیب په لحاظ، او خاطر سره یازما زړه د (حبیبه) له عشق، او مینی

څخه خلاص کړي، یا زما ساه را څخه واخلي، او په شرمونو مه شرموي، او د ښاغلي (مجید خان) په مقابل کښې مې خیانت کاره، او متجاوز مه ګرځوي .

سره له دا چې راز نارو او سوزو د (حبیبه) محبت، او عشق دده باندې لا زیاتېده، او د هغې د مینې لمبه دده په زړه وجود کښې بلېده، او تل به ئې سترګې دوره په لوري ختلې وې چه دیوې خوا، او بلې خوا تېرېده او په وخت کښې ئې تل وینې، او غوږ به ئې ددې دغږ داورېدو دپاره نیولی و، او خپلې سترګې به ئې رابنکودلې چه ممکنه دده دغې خوشبوئي ئې تر سږو شي، او ډېر ځلې به دې په (حبیبه) پسې همغسې ځغاست لکه چه (حبیبه) پخوا په دده پسې ځغلېدله، او خواه مخواه به ئې کومه موضوع پیدا کړې هغې سره به ئې خبرې او توقف کولې .

او په عین هغه حال کښې چه دده حرکات به له خبرو، او کسلو څخه متجاوز کېدو ته نږدې کېدل، زر تر زره به ئې د (مجید) خبره په مخ کښې ... او له لاس وړ او ځنې به لرې کېده او د ورور ولي وظیفې به د ځان په زړه ورته ویله ... ی (حمیده) داچې خیالونه چه دا د عقبې د خرابوي، او تا زما خوا خوږي ورور په مخ کښې شرموي، له سره څخه و باسه ! زما د ورور په نسبت. چه تا سره مې ډېرې نېکۍ ګټنې کړېدي، تل امین، او وفادار اوسه .

که رښتیا اورې ! (حمید) هم همداسې غوښته، او همدا به ئې تل په زړه کښې و. مګر خوار څه وکړي، چه دده د زړه اختیار دده په لاس کښې نه وه. دده عنان، او واګ د بل چا په لاس کښې، او بلا اراده به دا خطرناکه کنده کښې (چه پای ئې معلوم نه وه) لوېده .

دده میل، او خواهش همدا و چه باید و درېږي، او په دا بې سر او سامان چول او بیابان کښې نه ځي، مګر بل یو لوی قوه چه عشق ئې بولي دی به ئې د شاله لوري تېل واهه، چه هله ! زر که لاړ شه ! در پېږه مه !

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۳

اتم توك

(حبیبه) هم د (حمید) په درد باندی اخته وه . هغی هم له دی غم انگیزه عاطفی څخه (چه د « عشق » په نامه سره یادیږی) څه برخه لرله ، مگر ذاتی عفت ، او فطری عصمت ، او دمیره امانت ، او دمیرمنی توب و فاداری ، ددی په مخ کښی یو لوی دیوال او دټینگ سد په شانی ولاړو ، او د خپل زړه خبری ئی نشوی ښکاره کولای . نو یخپل زړه کښی به ئی په پټه سره غم کولو ، او رنځ به ئی ایستلو ، او په خوله به ئی هیڅ نه ویلو مگر داد پښتو دلنډی مفهوم به ئی تل په زړه کښی گرزولو .

پټ مین یم پټ به ژاړم

پټی به او ښکی گریوانه ته تویومه

د (حمید) خونی ته به اوس ډیره لږ ورتله ، مگر تل به ئی خپلی کړ کی څخه ، د ده خونی ته کتل ، او دده گرد حرکات او سکنات به ئی لکه یوماهر عکاس د غور په سترگو سره لیدل ، او دهغو عکس به ئی یخپل زړه کښی ثبتاوه چه د نه لیدلو په وخت کښی له هغو څخه استفاده وکوی .

د (حبیبه) په زړه کښی به وه چه خپل کار پسی لاړه شی مگر کار به ئی له لاسه نه ورپوره . غوښتل به ئی چه له خپلی خونی څخه بهرته لاړه شی ، مگر ددی په پښو کښی به قوت نه و چه پاڅیږ ی .

(حبیبه) هم په دوه مختلفو حسو کښی لویدلی وه ، له یوه اوری « عشق » او له بل لوری « وظیفه » ددی په زړه کښی سره په جنگ و ، او هریو به خپل قوت او قدرت ښندلو تر څو چه بری مونده کاندی او (حبیبه) هغی خواته ورکش کړ ی . داخواره کی په د ی منځ کښی سرگردانه او حیرانه پاتی وه ، او هیڅ نه پوهیده چه خپل لیونی ژوند گی سره څه وکړی؟ .

که کوم وخت به (حمید) له کوره بهر وتلی و ، نو (حبیبه) به دانگراوئی دروازی ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر گی نیولی منتظره پاتې شوه ، چه (حمید) په څه وخت بیرته راځی. همدا چه (حمید) پهننووت (حبیبه) په دغه له مخ څخه تېنتېدلې په کور کښې په پټیده اوهلته یې سر په دوالو لاسو کښې نیولی زار زار په ئی ژړلی .

دشپې لهمخې بهچه دوی گرد دهوډی اوچتی لپاره سره ټولیدل (حبیبه) به په ډیرمشکل سره خپل ځان اداره کاوه ، اوتر خپل واك لاندې به ئې ساته اوپه هره وسیله سره چه کېده ځان بهئې آرامښکاراوه .د(حمید) حال هم دګډلون په وخت کښې کټ مټ د(حبیبه) پهشان و.

(مجید) له یوی میاشتی څخه په ئیسې تل گوری چه دښځی رنګ ئې ورځ په ورځتغیرمومی اومخ ئې تك زیړ آوښتی دی او همدا شی ئې دورور وضعیت هم ورځ په ورځ ورانیږی مگرپه سربانډی ئې نه پوهیدلوچه (حمید) باندیڅه شویدی ؟ چه ورځ پهور ځ ډنگریږی او ضعف او نقاهت ئې آخری درجی ته رسیدلی دی ؟ او همداسې حیران و ؟ چه(حبیبه) ولی غمجنه ښکاری ؟ اودمخ گل ئې مړاوی بریښی ؟ اوتل ئې دځوانی پهبهار کښې دخزان اثر ښکاریږی ؟ . .

په رښتیا سره دالکه لمرغوندی ښکاره وه چه هم (حبیبه) په دی ور ستیو څو هفتوکښیډیره غمجنه اوپریشانه وه اوهم (حمید) ورځ په ورځ خرابیږی .

(مجید) چه خپل وروروسره ډیره مینه لرله اوهم ئې ښځهورباندی ډیره گرانه وهددی حال اوتغیراتو لهلیدلو څخه ډیرحیران اوپریشان و . دده په خیال کښې داسې راتله چه د (حمید) دپریشانی سبب خوبه همداوی چه امتحان ئې نژدی دی ،اودی دهغه له نتیجی څخه ویریږی . مگرد (حبیبه) دځیگان په علت باندی هیڅ نه پوهیده ،اوپهتعجب کښیږ وت و ،اوهرڅومره ئې چه په دی موضوع کښې فکر واهه په درك باندی ئې نه پوهیده - د څوورځو لهفکرو هلوځلی وروسته دائې په چرت کښې راغله چه بنا ئې(حبیبه) پهدکور لهډیروکیناستلو څخه په تنگ شویوی ؟ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورو ورودا فکر د(مجید) په ماغزو کښې قوت ونیولو ولې چه بل هیڅ یو دلیل د(حبیبه) دپریشانۍ لپاره دده په زړه کښې نه ورتلو او په عین حال کښې دی خبرې ته ئې ډیره تلوسه وه چه هر و مرو بنائی د (حبیبه) د دې درد تشخیص په ښه شان سره وکړي

هغه وخت چه داوهامو سخته سیلۍ، او دبدګمانۍ طوفان دچا روح بخپلو منګلو کښې ونیسي. له هر لوري پریشانه فکرونه په هغه باندې یرغل کوي او هجوم راوړي، او هغه خپل خوراسیك خیالات، کټ مټ دحقیقت په صورت سره وینې. ترڅو چه د داسې وهمې اوچتې فکر و په سبب سره، له روحې پریشانۍ ځنې خلاصی پیدا کاندي، نوله دې جهته پوهانو ویلي دي چه انسانې روح ته هیڅ یو آفت له تردید او شك څخه زیات ضرر رسوونکی نه دی، او بنائي چه انسانان تل خپل ځانونه له شك او تردید ځنې ژغوري.

(مجید) هم په دې موضوع کښې دشك او تردید له لاسه په ځان رسیدلی و. او آخرئې داخبره په زړه کښېناستله چه (حبیبه) فقط د کور د کارو او دډیرې ناستې دلاسه، دسل او ددق په رنځوري سره اخته شوې ده. نوله دې جهته ددې دعلاج په تدبیر کښې شو.

له یوې خوا د(حبیبې) کورنې کارونه دومره ډیر و، چه یوه شیبه هم له صبانه تر بیګاه پورې وزګاره نه وه، او له بل لوري (مجید) هم نه شو کولای چه خپله ښځه یوازې بې له کوم محرم څخه پرینږدي چه چیرې لاړه شي.

دامشکلات زر له منځه ورك شول. ولې چه د (مجید) په زړه کښې داخبره هم ټینګه شوې چه (حمید) به هم دامتحان له لاره ځنې خپه وي؟ او شپه او ورځ ئې د خپلو سبقو په تکرارولو او ګردانولو سره خپل ماغزه ګرزولي؟ او داضعف او ناتوانې هم له ډیرې مطالعې او دزیار ویستلو په سبب ورپېښه شوې ده؟ نوله دې جهته (حمید) ته هم ګرزیدا او تفریح په کار ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې خبره باندې خبر نه و، او نه پوهېده چه کشر ورور ئې (حمید) له ډېرو ورځو راهیسې له لیکلو، او لوستلو، او سبق ویلو څخه بېزار شوی دی، او داضعف، او ناتوانی او پرېشانی له بل لوری ورته پېښه شوې ده.

خیر! (مجید) داسې یو قصد، او اراده وکړله چه له دې په وروسته به د صباڅې اوېګانۍ له مخې (حبیبه) دده له کچنی ورور (حمید) سره لږ څه بهرته درومي، او وروسته له دې نه ګردش او تفریحه به دواړه بېرته سره رادرومي.

ګویا (مجید) پخپل خیال کښې په یوه غیښي دوی نښې ویشتلې یعنې غوښتل ئې چه په دې وسیلې سره له یو خوا (حبیبه) له پرېشانی او ګوښې‌توبه څخه خلاصه کاندي، او له بل لوری ئې په زړه کښې خیال ورورته هم (چه په خپلو سبقو کښې له ډېرو زیارو یستلو څخه ناڅکاره شوی دی) څه تفریح او فهم غلطي ورکړي، او دا کار دده په نظر ډېر ښه ښکارېده.

یوه شپه په داسې حال کښې چه (حمید) پخپل کوټ کښې په ظاهر سره په مطالعه کښې مشغول و، یعنې کتاب ئې پخپل مخ کښې پرانیستلی، او ورته کتل ئې، مګر فکر ئې لکه یو وحشي مرغه دکتاب له تور یو څخه په تېښته، او په یو بل عالم کښې الوتلو، (مجید) ور باندې ننوتلی ورته وئې ویل:

زما جانه! دومره زیاته مطالعه مه کوه، چه روغتیاته دې ډېر نقصان لري! وروسته له دې څخه لږ ساعت چوپ شوی، او په چرت کښې تللی بیا په خبرو شوی (حمید) ته ئې وویل:

زما د سترګو توره! پیا څه نن شپه دسینما سیل ته لاړ شه، چه‌پاړه دغلط شي!»

اګر که (حمید) هیڅ نه غوښتلو چه له کوره بهر شي مګر د لږ څه فکر وهلو څخه په وروسته، د خپل دوړ ورله دې خبرې څخه خوښ شو، او په زړه کښې ئې داخبره تېره شوه، چه دې مشغولتیاته‌مې تراوسه‌پورې پام نه وه شوی، ولې زه به تل پخوا له دې نه چه د (حبیبه) دمینې لمبې زما په وجود کښې نه وې بلې شوې، د سبق په ویلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بخت وم ، او فقط څوځلې سینماته تللی یم ، او اوس دادی چه د (حبیبه) دعشق په اورکښې سوزم ، راشه چه نن شپه سینماته لاړشم ، که خدای کړی وی گوندی چه هلته می لږ څه یام غلط شی .

نوزر پاڅیده ، او دریشی ئی واغوستله ، او له خپلې خونی ځنی بهر شو . که گوری چه (حبیبه) هم خپل کالی آغوستی او ځان ئی سنبال کړی ، دانګړیه مخ کښې بهر وتلوته تیارده .

(حمید) ددی منظری له کتلو څخه نژدی وچه بیهوش شوی په ځمکه وپرزی ، مگر په ډیر مشکل سره ئی ځان ونیولو ، مگر بیا هم دده په وجود باندی لړزش ښکاره و ، او غابونه ئی یو په بل سره ولگیدل ، او لینگیو کښې ئی دریږدیدا اثر معلومیده .

په عین همدی وخت کښې چه (حبیبه - او - حمید) دواړه په حویلی کښې سره یوځای کیدلو (مجید) هم ددوی تر شا رسیدلی (حمید) ئی مخاطب وگرزاوه چه «زویه ! (حبیبه) هم ځان سره سینماته بوزه ! » .

دی لنډی گنډی جملی په (حمید) باندی خورا عجیبه تأثیرونه وغورځول ، او دی ددی خبری له آوریدو ځنی په داسی یو حالت کښې واوښدو لکه چه داورعتی غشی سکروټی دده په سر او ځگر کښې اوښدلی وی .

بیا ځمکه ور باندی گرده وڅرخیداه ، او په سرکښې ئی سخت دوران پیدا شو ، اوکه په دیوال باندی ئی تکیه نه وی کړی ، هیڅ لری نه وه چه لښکس ئی خوړلی ، او لویدلی به و .

نا څاپه دده په زړه کښې داخبره تیره شوه چه بیا ئی زما وروربه زما له دی معاشقی ځنی خبر شوی وی ، او اوس ئی زما درسوائی لپاره دانقشه روغه کړی وی .

زړه ئی غوښته چه یوه بی ترا چیغه ووهی ، او په ډیره زاری ، او خواری سره داحقیقت خپل خوا خوږی وروره ته (لکه چه دی) همسی رنگه څرگند کاندی ، او دخپلی دپیکنا هی او ځان ژغورلو په نسبت دده په مخ کښې قسمونه وخوری ، او وا لوړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مګر پخوا لدې څخه چه دی ځیله خوله وخوزوي (مجید) وډاندې شوی له جیبه ګی یو شل ر و پګیز نوټ و یستلی ، او ده ته ئي ورکړاو ، او یه یوه معمولی لهجه سره ګی ورته وویل چه « داهم واخله » .

ددې وضعیت ، اوخبرې څخه فی الحال (حمید) وپوهیدو چه ورورګی لادده له عاشقی ځنی خبر نه دی.

سمدلاسه یوه بله لویه وسوسه ، او سودا - ده ته وروپیښه شوه ، اوهغه داوه چه که د ی او (حبیبه) په دی تیاره شپه کښی له دې ځایه عین تر سینماپورې لاړشی ، اوبیا په سینما کښی یوه موده سره یو ځای کښینی ، او بیا له هغه ځایه په نیمه شپه کښی سره بیرته را درومي مبادا چه له ده ځنی چپ له شریعت ، او انسانیت څخه کوم حرکت صادر شی ، او ځان ذدنیا او آخرت په شرمو باندې وشرموي !

هغه غوښتل چه دخپل ورورپه نسبت وفادار اوسی او دده حرمت ته ترڅو ئی چه عقل او فکر په سر کښی وی ګوتی ورنه وړی ، مګرپخپل یاغی زړګی باندې ئی چندانی ډاډینه نه لرله .

هو ! دی پوهیده چه انسانی روح دعشق اودبهیمی قوی په مخ کښی ډیر کمزوری او ناتوانه دی . اودهوسو اوخواهشو په مقابل کښی کټ مټ د یوه میاشی په شان د سختی سیلی په مخ کښی دی .

اوداخبره ورته معلومه وه چه هوس لرونکی زړه و حشی غرځی غوندی له اسلامی اوامرو او اخلاقی تعلیماتو ځنی د رذائلو ورشوته تښتی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو له دی سببه د (حمید) زړه نه و ، چه (حبیبه) سره یوځای له ګوره ووزي ، ځکه چه پخپل ځان باندی ویریده ، چه واك ئی له لاسه بهر نشي ، اودامانت داری او دوفاداری له حدوده ، بهربل کینبږدی .

همداو هغه لاس ئی چه دنوټ دا خیستاو لپاره غځ ولی و ، ور بیرته ئی کړ لو ، او په لړزیدلی غږ سره ئی ورته وویل : نه ! « زه نه ځم ! » .

(مجید) ورته وویل : « نوکالی دولی واغوستل ؟ » .

اګر که دا سوال ډیره یوه عادی او معمولی خبره وه ، هر ګله چه (حمید) خپل لاس او پښی په دی ځای کښی ورك کړی و ، هرخو مره ئی چه په خپل فکر او ماغزو باندی زور واچو لو ، چه دخپل دنه تګ لپاره کوم بهانه اویلمه جوړه کړی و ئی نشوی کولای ، فقط دومره ئی په زړه کښی تیره شوه ، که په دی موضوع کښی خه زیاتی خبری وکړی ، نه چه داپټه خبره ئی ښکاره ، یائی وروور ور باندی بد ګمان شی ناچاره ئی بیا لاس وروزد کړی نوټ ئی ورځنی واخیست او له (حبیبه) سره یوځای له انګره ځنی ووت.

(مجید) د کوځی تر آخره پوری له دوی سره لاړ . اوهلته ئی په ورو چه (حبیبه) یوه نشوه خپل ورورته وویل : « په داسی یوه لاره تر سینماپوری لاړ شی چه په هغی لاری کښی دخلقو بیړاو بالد کم وی ، اوتاسو په هوسائی سره لاړ شی اوراشی اودتګ په وخت کښی د تل (حبیبه) ته پام وی . »

دی خوارنه پوهیده چه هغه پخپل لاس وازده پیشوته وسپارله ! یائی اوردبارودو تر خوا ولګو لو ! ! اوږنده شوی تیشه ئی پخپله پښه ووهله ! ! !

څه به وکړی شی ددنیاقانون همداسی چلیږی ، اوسړی دداسی کارو په فلسفه باندی نه پوهیږی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخالقو عادت په دی باندی جاری دی چه له قضا او قدر ځنی شکایت وکړی او د بدبختی او مصیبت په وخت کښی له فلکه پېښی ولری مگر په دی باندی نه پوهیږی چه تر دخطر او مه انسانان خپلو ځانو ته پخپلو لاسو سره تاوه وی. او هره هغه بدبختی او مصیبت چه نن چا ته پېښیږی د هغه غفلت او د بی پروائی نتیجه گڼله شی چه پرون ئی کړی وه.

(حبیبه) او (حمید) دواړه سره یوځای له کوڅو او بازارو ځنی تېریدل، او په کوڅو لاړه کښی به چو په چو پټیا سره روان وو، او یوه هم له دوی ځخه نه پوهیدی نه خو خبر هرکله چه له لوی بازار ځخه چه هلته د یراز د حاجو تیریدل، نو دواړه سره ردو شول ترڅو چه یو بل سره غلط نشی.

(حمید) د (حبیبه) په نږدیکت سره پخپل وجود کښی د اسی یو ارتعاش او اضطراب محسوساوه چه له نشاط او د یر خوند ځنی روغ شوی و.

دا احساس چه مرکب و له عشق او اضطراب، او له ویری او تفکر ځخه، (حمید) ته ئی د مد او جزر، یا قبض او بسط، یا خوف او رجا غوندی یو حالت بښلی و.

(حبیبه) ته به ئی چه کله د عشق لمبی په ور باندی بلیدلی.

د دنیا رسوائی او د آخرت د پوښتنی خیال به ئی چه کاوه، و یریده به، خپل ورور ته به ئی چه فکر کاوه اضطراب به ئی زیاتیده.

که به لږ په دی بده مسئله کښی تحیر کېده . نو له حده زیاته اندېښنه او خورا ډېره ویره به ور ته پېښېده .

داکر د مختلفه احساسات سره غونډ شوی ، په ده باندی یو عجیبه حالت طاری شوی و چه له لیونیانو او شرابیانو سره ئی فرق نه کېدلو . لکه مست شویو او بیخودانو غوندی په لاره تلو . خپل واك ئی په لاس کښی نه و ، خو ځلی ئی له نورو تلونکو سره ټکر وخوړلو یو ځلی نژدی و چه سخت په ځمکه باندی و لګېږی سر ، یا نی اوږمېږ مات شی بل ځلی ئی یا یو سخت کنګس و خوړلو مګر آفرین دوی په (حبیبه) باندی چه مېړانه ئی وکړه ، اوز رګی له لاسه ونه ویلو او ویری ئی نه ښو دلو چه و لوېږی . . . او که چیری په هغه سړك باندی چه ګرد په ډېرو او پلنو پلنو تیږو باندی فرش شوی و ، لوېدلی وی ، مړ به و .

د دی حالت له کتلو څخه ګردو تلونکو ، دی مېړنی ښځی ته تحسین او آفرینونه ویلو او دی سړی سره ټولو کسانو همدردی کوله ، او ویل به ئی چه خدای د دی ښځی ته خیر او برکت ور کړی چه دا سړی ئی له مرګه ځنی خلاص کړلو .

وروسته له دی څخه چه د (حبیبه) یاسته لاسونه دده په وجود باندی ولګېدل ، او هغه له نژدی څخه د دی په بوی باندی متحسس شو ، نو ژر څه په خود شو ، مګر دده په ګردو اعضا ، او پلو باندی د دی بوی برقی شراری نفوذ ، او جریان کړلو چه له خوشحالی او نشاطه ځنی روغ شوی وه ، په بله ژبه دده په وجود کښی دارازی وضعیت پیدا شوی و لکه چه د نری وږمی له تېرېدو څخه د یو لوی تالاب په مخ کښی له اوبو ځنی کمکی کمکی څپی پیدا کېږی .

اوس نو بیا د تېنګېدا قوه دده په وجود کښی نه وه پاتی ، او واك ئی بیا له لاسه وتلی و . ولی چه بیانی پخپل زړه کښی هغه دده یو له بله مختلف احساس لېدل او چه عبارت دی له عشق

(c) ketabton.com: The Digital Library

او مینې ، او وفادارۍ ، او وظیفې څخه ، اولږ څه شیبه تیره نه وه ، چه بیاهغه د واړه احساسات پخپلو منځو کښې په شخړه شول ، او دهغه په وجود باندی بیاهغسې د مغلوبیت یو منظره ښکاره شوه ، او بیائې اراده له لاسه ووتله ، او نه پوهیدو چه دده په ماغزو باندی څه تندرو لویدو ، چه دی هیڅ نه پوهیږی ، چه څه وکړی ، او په کومه لار شی .

دی خوار په دی حالت کښې لکه هغه نازکه بڼه یا ټنکی وچ وابنه ، چه د سختی تندی سیلی د جریان په مقابل کښې پریوتلی وی ، واقع شوی و ، او بی واکه قدمونه ئی آخیستل او (حبیبه) سره لکه یو بیهوش شوی سړی ځنګ په ځنګ تلو ، او د تلونکو په دله کښې ئی ډیر ځلی له نورو خلقو سره ټکرونه خوړل او پرته له دی څخه چه کله به ئی پښه ، او کله به ئی لاس ، او کله به ئی ، اوږه او کله به ئی سر ، او ټټر ، او شاپه ځینی شیانو باندی لګیدل او خوږیدل به ، او بل لاس ئی کلک د (حبیبه) په نازکو منګلو کښې نیولی شوی و ، چه نه ئی پریښوده چه ولویږی ، نور په بل شی باندی هیڅ نه پوهیدو .

(حمید) په دی وخت کښې په یو مرموز ، او مجهول وضعیت سره اخته دی . فکر ، او خیال ئی ډیر زیات خراب شوی دی . د محاکمی قوه ورنه ورکه ده . عقل ، او پوهنه تری هیره شوی ده . د ماضی ، او د حال ، او د مستقبل خبری ټولی دده په ماغزوکښې سره غونډی شوی دهغه په مخیله کښې ئی یو عجیبه معجون ، او مخلوط روغ کړی دی ، چه دی خوار دهغه په سر ، او بر باندی هیڅ نه پوهیږی ، اورد ، اولودن تری ورک دی . فقط په دی تیه تیاره کښې ئی کله کله د خپلی د مور (فاطمی) او د خپل ورور د (مجید) ، او د خپلی د محبوبی (حبیبه) څیره لیدله او په تیره د (حبیبه) مخ دده په نظر کښې داسی ښائسته بریښیدو چه په هغه باندی د رڼا یوه پرده (لکه چه کله کله له سپوږمی څخه چاپیر د نور ښپول لیده شی) اویدلی وی .

(حمید) په داروحی شور ماشور او غوغا کښې په خپل وضعیت ، او موقعیت ، او تکلیف باندی هیڅ نه پوهیدو ، ترڅو چه دده باندی هم نه و خبر چه دی ولی نن شپه له کوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وتلی دی ؟ اودا ډیر مترقبه لطف، او مرحمت د (حبیبه) له اوری دده په نسبت ولی بښندل کیږی ؟ اودی خرنګه له (حبیبه) سره ښکنګ په ښکنګ، اولاس په لاس روان دی ؟ .

د سړك په ارته کښی چه هلته د خلقو بیر و بار لږ و، او رڼا ډیره لویده (حبیبه) ناچاره شوه چه (حمید) و دروی، او په سدګی کاندی، نو وروسته له پښه نیولو ښځه ئی (حمید) ته وویل : «زما عزیزه ! لږ ځان بید ار کړه چه چیری ونه لویږی، اوکوم ځای دیا خوږ نشی اوکه د طبیعت ډیروران وی . رازه چه د سینما له سیل ځنی تیر شوی بیرته کورته لاړ شو» .

سبحان الله ! ددی خبری یو عجیبه اثر په (حمید) باندی ښکاره شو، او سمدلاسه ئی په خوب ویده عقل، او بوهنه له خوبه ځنی و پښه شوله، او په ډیر ستړګو سره ئی ولیده چه د (حبیبه) تر ښکنګ لاس په لاس مخامخ ولاړ دی . سمدلاسه دده د وږور ځیره هم د ده په مخ کښی ودریده، او زړئی بیا له حیا، او وفا، او دامانت له سببه ستړګی پټی کړی . چه (حبیبه) سره ستړګی په ستړګی نشی ولی چه (حمید) ډیر یو مسلمان، او با حیا، او شرمناکه ځلمی و . مګر په دی ډول کښی د عشق او مینی له لاسه لویدلی و، نو ځکه چه لږ ځه یخود کیده د خجالت، او د شرمندګی احساس ئی په وجود کښی له ورانبکاریده .

ومو ویل چه مینی، او وظیفی د ده په روح کښی جنګ او شخړه سره اراله . یعنی د (حبیبه) مینه، او د وروولی وظیفه .

هرکله چه مونږ غواړو چه زمونږ ښاغلی لوستونکی په دی موضوع باندی په ښه ډول و پوهیږی، نو دلته یو تشبیه یا یو مثال راوړو، او هغه دادی چه دلته د مینی مجسمه، عبارت ده د (حبیبه) له وجود ځخه، او د وظیفی مقصد، مطلب دی د (مجید) له ذاته ځنی ګویا چه دادواړه کسان، دمیدم پرله پسی د ده په زړه کښی ښکاریدل، او بیا پټیدل .

د (مجید) ځیره به ده ته په وظیفه پیژندلو سره توصیه کوله، او ځیل محبتونه، او روزنی او شفقتونه به ئی ور په یاده ول، اوله ده ځخه ئی د وفاداری اودامانت شماری انتظار لرلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د (حبيبه) څهره چه د ده په نظر کښې ښکاريده په خيل عجيب قدرت سره به ئې نو ر هر شي د ده له ياده ويستل.

او په دې وخت کښې به (حميد) دغه تړي په شان وه چه په سخته گرمي کښې د يو خو ر رايخو او بو د کاريز د ويالي په غاړه و لاړ وي ، او غواړي چه له هغو او بو څخه ئې لږ څه و څکي او خپله تنده پرې ماته کړي . همدا چه او بو ته لاس وړاندې کړي سمد لاسه يو سړی راشي او ويرې ئې نږدې چه او به و څکي ، يعنې په مجرد د دې چه (حميد) غوښته چه (حبيبه) ته گوتې ور وړاندې کړي ، في الحال د ده د ورور مخ وربه ياديده .

بالآخره (حميد) مغلوب شه ، او وظيفې د مينې په مقابل کښې مقاومت ونشو کولی ، او د څلمې توب احساساتو گردنو رشيان له منځه ورك كړل .

(حميد) اوس په ډېر و بدو خيالو باندې مشغول دی ، او لکه هغه کسان چه د تبې په حالت کښې پر ته پر ته ويل کوی ، دی هم په چتي چتي فکرو کښې پروت و ، او هره گړی به هر هرشی د ده په زړه کښې گرزيدل ، او د لاسه ئې نه وه پوره چه دا فضول خيالات له خپل ځانه لرې کړي .

په همدې خيالو او انديښنو کښې د وب د سينما دروازې ته ورسيدل ، او (حميد) د (حبيبه) په تو مبل او اشاره سره بياله خپل چرت څخه ونلی او ور ئې د سينما داولي درجې دوه ټکسو نه آخستې او دواړه سره لاس په لاس د سينما په خونه ورننوتل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نهم ټوك

(حبيبه) موهيره کړه ، راځي اوس وګورو چه هغه څه حال لري ؟ ..

(حبيبه) هم د(حميد) په شانې يوه عجيبه کشمکش اخته وه .

مګر ښځې داسې يو خاصيت لري چه د خپلو احساساتو په پټولو کښې له نارينو ځنې ډيرې ښې دي ، او په دې کار کښې يوه خاصه ملکه لري . د ښځې ضمير د سمندر بې پايانه سيند غوندې دي چه ډير طوفانونه ، او موجونه پخپلو ژورو ځايو کښې ساتي او په مخ ئې هيڅ يو اثر هم نه ښکاريږي په مياشتو او کلونو کښې رنځ باسي او زحمت په ځان آخلي ، مګر خپلې شونډې هم نه خوځوي . په راز رازتکليفو او ربړو باندې اخته وي ، ولې ددې له خولې ځني يو آه هم نه وزي .

(حبيبه) هم عاشقه شوې وه . رنځ به ئې ويسته ، زړه به ئې له غمو څخه ډک و ، مګر به خوله به ئې هيڅ نه ويلې ځکه چه داهم وظيفه شناسه وه او له وفاداري او امانت دارۍ ځنې ډکه وه .

پولوی تفاوت او فرق ددی او د (حمید) په منځ کښې هماغه تو پیر وه چه د ښځو
او نارینو په احساساتو کښې تل لیده شی ، او مونږ هم هغه ته پاس اشاره وکړله ، او تر اوسه
پوری پوهان ددی تفاوت او تو پیر په حقیقت باندی نه دی پوه شوی او که کومه ورځ هغه
تیاره تمه کی باندی رڼا واوریږی ، او داتوره وریځ د بشر د ژوندون له مخی ځنی ور که شی .
نو البته انسانان به یوقدم نورهم دسعادت او د نیکبختی په لوری درومی .

اگر که په ړومبیو ورځو کښی دپریشانی نښی د (حبیبه) په څیره کښی لیدلی کیدلی، مگر دا نښی
به دومره نری او ناڅیزه وی ، چه هیڅوك به دهغو په لیدلو دهغې په هغه درد باندی
چه ددی په زړه کښی پروت و، نه پوهیدل . او چې له دی ځخه که به څوك د(حمید) حرکاتو ته
ځیر کیده ، نو به یوهیده چه (حمید) د عشق لمبو وهلی دی .

هو! (حبیبه) هم د(حمید) په درد باندی اخته وه . اودهغه په شانی ئی غوښتل چه په ځپل
اسلامیت اوامانت اووفا باندی ټینګه ولاړه وی .

نه ! اوس ددی ځبری ځنی مخ اړوو ، اوسینما ته ګوروچه هلته څه پیښیږی .

هغه فلم چه په دی شپه ښودل کیده، دعاشقی یوډیر ښائسته فلم وه ... یوه ګاډیوان یوه
ښائسته ښځه پخپلی ګاډی کښی کرا کړی وه اودسفر په منځ کښی ګاډیوا ن په دی ښځه باندی
عاشق شواوپه هغه هوټل کښی چه دوی دشپی له مخی ښکته شوی وو ، دآشنائی تارئی ور سره
و غزاوه ...

(حمید) ددی برخی په لیدلو سره بالکل بی واك شوی و، او دده احساسات داسی
خوځیدلی و چه نژدی و هلته (حبیبه) ته لاس ور واچوی او په غیږ کښی ئی و نیسی لکه
چه په دی قصد سره له ځیل ځایه هم وخوځیدلو مګر په مجرد دپاځیدلو دده فی الحاله څراغونه
بل شول اودی هم بیرته کیناستو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلې پردې ترشروع کېدلو پورې ئې په ډېر دقت او په ځير ځير (حبيبه) ته کتل مونږ نه پوهېږو چه په دې وخت کښې ئې څه خيال پلو ونه پخول، او په کومو کومو چرتو کښې ډوب تللې و فقط دومره پوهېدې شو چه دځامې توب ترتأثير لاندې بالکل راغلې او نور گردشيان ئې هېر کړي و....

په دوهمه پرده کښې دګاډيوان معاشرت له هغې ښځې سره شروع شو او په بله شپه ګاډيوان دهغې ښځې په چپرکټ پرېوتلې ددوی دناستې اودملاستې منظره ليدونکو ته ښکاره شوه او وروسته له هغه ځنې بياڅراغونه بل شول .

ښاغلې! لوستونکې پخپله تصور کولای شې چه ددې مناظرو دليدلو په وخت کښې به (حميد) په څه فکر کښې و، او د (حبيبه) به څه احوال و. ځکه چه دواړه ځلميان، او دواړه عاشقان، او دواړه معشوقان واقع شوي و، او اوس هم څنګ په څنګ سره ناست دي، او داسې پېښې ته هم ګوري.

(حميد) بېچاره دشيطان په لاس کښې ولوېده، او نور دمقاومت طاقت ورځنې ورك شو، اوس دوظيفې دپېژندلو فکر دده په زړه کښې هيڅ نه راتلو، او غوښته ئې چه ژر تر ژره دسينما له خونې څخه ووزي . مګر دومره بې سده شوی و چه دخوزېدو طاقت ئې نه درلود، نو لاعلاجه همغسې ناست پاتې شو . بيا څراغونه مړه شول، او دسينما بله پرده ښکاره شوه په دې پرده کښې دعشق او عاشقۍ بدې قصې، او خرابې پېښې څرګندې شولې، او دګاډيوان دهغې بد بختۍ، او تباهۍ مناظر ونبودل شول چه هغه ته دشهوت پرستۍ، او عاشقۍ له لاسه ورپېښې شوې و .

هغه ښځه ئې له لاسه ووتله هلك ئې په بخښنې، او واورو کښې مړ شو، دې پخپله در په دره خاورې په سر شو، او پای ئې معلوم نه شو، چه چېرته لاړه .

(حميد) په داسې چرتو کښې ډوب و، چه دې برخې ته ئې هيڅ فکر هم نه و، او هيڅ پوی ته ئې پام نشو او که ددې قصې آخر ته ئې فکر شوی وی، نو البته دده دعشق تود والې به لږ پده، او ددې هولناکه هنګامې په ليدلو سره به ئې سترګې غړېدلې وې مګر هيهات او افسوس !

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سینما نمائش ختم شو ، او ګرد خلق بهر ته ووتل. دوی هم له سینما څخه ووتل. خلق د له د له هر لوری ته تلل ، او دهر چا تلیو ار و چه ژر کورته ورسیږی مګر دوی دواړه و ټکالك پخپلو ځایو کښی ولاړ وو . مونږ نه پوهیږو چه دوی په څه فکر کښی وو ؟ او کومه اراده ئی در لو د له ؟

لکه چه (حمید) د خپلو عواطفو په مقابل کښی مغلوب شوی وی ، او غوښتل ئی چه د خپل عشق اظهار (حبیبه) ته وکړی . مګر خجالت با سی . که ربښتیا وویل شی هم ئی خجالت ویسته او هم ویریده .

ولی چه د (حبیبه) له زړه څخه خبر نه وه ، او نه پوهیده چه هغه هم پخپل زړه کښی د مینی په درد باندی اخته ده ، او دده د عشق سکروټی دهغی په زړه کښی هم لویدلی دی . دویری سبب ئی داوه که څه وواوئی ، و رور به ئی دده په حال باندی خبریږی ، او پټ راز ئی ښکاریږی ، او په شرمو باندی شرمیږی ، او ددی خبری له تصور څخه په ځان ریږ دیده .

له بل لوری ئی غوښتل چه د خپلی معشوقی په نظر کښی خپل ځان پو اوی ، او با فضیلته سړی غوندی ښکاره کاندی . نو ددی جهاتو په سبب ئی نشوی کولی چه د خپل زړه پټه خبره ښکاره کړی ، او بر سیره په هغه زړه ئی نه غوښته چه د خپل دورور په نسبت سره خیانت وکړی ، او له ګرد و څخه بدتره دا خبره وه چه که دی د خپل عشق ، او د مینی اظهار وکړی ، ممکن وه چه بیا به د (حبیبه) تش کتل هم لاس نه ورکوی ، او بیا به ددی د عشق په لمبو کښی لا زیات سوزی .

لنډه دا چه (حمید) په هغه حال کښی چه د ر نځورانو په شان ځنګیده ، او له خپل حاله خبر نه و (حبیبه) سره ځنګ په ځنګ د کور په لوری روان شه .

کورته ورسیدل (مجید) ددوی په انتظار کښی ناست و . سم د ستی و شپو له عادت سره ئی شپه هم دهغوی دودی په ګډه سره وخوړ له شوه ، او چای وڅکل شو . ورو سته له هغه ځنی (حمید) خپلی خونی ته روان شو ، او حال دا و چه هغه په دغه شپه داسی بدحال در لود لکه چه په خوب کښی د کابوس عارضه ورپیښه شوی وی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمه‌شپه‌تیر وه‌چه‌د (حمید) چیغې پورته شوی ، ناری سوری به ئی وه‌لی (مجید) چه د (حمید) داشورا وماشور واوریده سمدلاسه د خپل خوب له‌ځایه پاڅیدلی د (حمید) خونی ته ننووت او پښتنه‌ئی ورځنی وکوله چه « هلکه‌ولی ژاړی ؟ » چه گوری (حمید) پخپل چپر کټ باندی اوږ دغږ یدلی اوژړل‌ئی .

(مجید) چه‌تراوسه پوری خپل وروړ په‌داسی یوحالت کښ نه‌و ، لیدلی ، له‌دی وضعیت څخه ډیر خفه، اومتعجب شو ،او راز راز پښتنی ئی له (حمید)ځنی وکولی (حمید) دگردو سوالو په‌ځواب کښ ، اك همدا یوه خبره کوله : « نه پوهیږم ، په ځان نارو غ یم چټی خوبونه وینم » . نوهرکله‌چه (مجید) ورباندی ډیراصرار وکولونو دائحواب‌ئی ورته‌وو یلو :

« مورمی په خوب کښ ولیده ، اودهمدی لیاره په‌ژړا شوم »

داخبره د (مجید) په زړه کښ کیناسته ، اوبیرته خپل کورته لاړ شو .

اگر که په دی وخت کښ (حبیبه) هم ورو ورو ژړل مگر (مجید) چه د خپل وروړ په‌فکر کښ ډو ب تللی و ددی ژړاته‌ئی پام ونشو ،او که ددی په ژړا باندی هم‌پوهیدلی وی . نو هر و مرو به له دی پټ روحی ارتباط ځنی څه نه‌څه خبریده .

هو ! په رښتیا سره که داسی کیدلی چه (مجید) ددوی په‌اصلی درد باندی پوهید لی وی او ددوی داصلی رنځوری تشخیص دده له لاسه پوره کیدلی ، نو به داغم راوړونکی قصه داسی نه پیښیدله اوبل کوم شکل به ئی ځان ته غوره کړی و . مگرسړی څه ووا ئی :

د جهان حادثات پخپل تگ کښ ډیر چابك او گرځندی مشغول دی

اودده اودهغه اودنو رو کسانوله خاطره دخپل دتگ لارنه چپوی

ځکه چه انسانان دجهان دحوادثو په مخ کښ کټ مټ داسی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه دونی هغه وچی او سپکی پانی چه دمنی په وخت کښې ئی باد هری خوا ته آلوزوی .

د اشپه تیره شوه ... (حمید) په ښکاره سره آرام و... مگر دننه په زړگی کښې ئې اندېښنه ډېره زیاته شوی وه .

غم او اندېښنه داسی یو خاصیت لری ، چه دهغو دزیاتوب اوشدت په وخت کښې غمجن سړی په ښکاره سره دیو آرام اوعاجز اوچوپ سړی په منزله ښکاریږی .

بلی ! دده دعشق اور ساعت په ساعت زیاتیده ، او ده دهغه په مقابل کښې غیر له صبر او طاقت څخه بله کومه وسیله نه درلوده .

انتظار ئی ویسته که کومه مناسبه موقع په لاس ورشی ، اودی دخپل دزړه په خبره خپلی محبوبی (حبیبه) ته ورښکاره کړی . اودی په دی باندی نه پوهیده چه (حبیبه) لا له پخوا څخه خبره ده چه دهغی دمینی غبشی دیر په ښه شانی دده دځگر په ښه لگېدلی دی .

د ښځو لطیف احساسات ، دبرق دجریان په شانی د نارینو د روح په تیاره کښې خپل نفوذ آچوی . او په یوه کتنه سره ددوی په عواطفو باندی پوهیږی ، مگر د ښځو په حال باندی پوره پوهیدل ، او ددوی د پټی مینی او عواطفو څخه خبریدل په ، کلو کلو انسانانو ته ممکنه نه ده .

په همدې صورت سره ډېر وخت تېرشو ... دامتحان ورځې په سرورسېدلې . (حمید) اړ و چه د ورځې له مخې له خپل کوره بهر ته ووزي . اوددې پوالې توب په وخت کښې (حبیبه) ته ممکنه وه ، چه دخپلې خونې یو کنج کښې مخ په دیوال کېنې ، اوله خپل ځان سره ګړېدلې ، او له خپلو سترګو څخه اوښکې توئې کړي .

د (حبیبه) له دې احساساتو اوعواطفو ځنې (چه پدې ورځو کښې ئې لرې ، او دخپل دزړه دمینې په پته لمبه کښې سوزي ، اودمحبت دغم په ګړانۍ کښې و ر پېتېنږي او تلېږي) ممکنه نه ده دمونږ قلم لکه چه ښائي هغسې څه ولیکلی شي ولې چه دښځې احساسات اوعواطف داسې مبهم اومرموز او نامعلومه وي ، چه هېڅوك دهغو د ښکارولو ، او په هغو د پوهېدلو توان نه لري .

دموسیقۍ په یوې سندرې - دساز اوسرود په یومجلس - دیوې نقشې په ښا ئښت - دیوشعر په لطافت - دیوې منظرې په وضعیت او بالاخر دیو دولت په سیاست باندې پوهېدل آسان دي ، مګر دیوې ښځې دزړه په اصلي مطلب باندې پوره پو هېدل ، له دغو ګردوڅخه خورا سخت اوګران کاردی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسم ټوک

تا څاپه (مجید) ته یوسفر ور پیښ شو اګر که د(حبیبه) او د(حمید) لری والی به ده باندی ډیر سخت تیریده ، مګر سره له دی دده تنګ دیورسمی حکم په سبب سره ضروری و. ولی بیا هم خوشحال وچه دی په کور کښی لکه (حمید) غوندی یو سر پرست ورور لری چه دده په نشتوالی کښی ، به هغه له (حبیبه) سره وی ، او هم به د کور سرپرستی په ښه شانی سره کولی شی او په دی واسطه به د کور له لوری پوره ډاډینه لری .

هغه د خپل د سفر لوازم تیار کړل . او په هغه ورځ چه له کوره وخوځیده (حمید) ئی ځان سره تر موټر خانی پوری بیولی . هلته ئی تر ډیره وخته پوری له هغه سره خبری اواتری وکولی او له او له تر آخره پوری ئی په خوشحالی د (حبیبه) په نسبت سره په هغه باندی سپارښت وکولو .

(حمید) هم ده ته وعده او ډاډینه ورکړه چه له دی لوری بالکل خاطر جمع اوسه چه زه به زیات کوشش وکړم ترڅو چه (حبیبه) خفه نشی او (ستاسو نشتوالی په هغی باندی څه تأثیر ونکړی) .

د دنیا لوبی په دی اندازه سره خندا راوستونکی او په عین حال کښی ژړوونکی هم دی چه انسان د هغو په مقابل کښی نه پوهیږی چه وخاندی ؟ او که وژاړی ؟

(مجید) په سفر روان شو . او وروستنی خبره ئی هم داوه چه « روکیه ! په حبیبه باندی د باید ډیر پام وی ، حمیده ! » . (حمید) هم د ده په ځواب کښی په ډاډینه بښوونکی لهجه سره وویل : « ددی له لوری څخه پوره خاطر جمع اوسه مجید لالا » .

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه وخت چه موټر راهی شو (حمید) ترډېره وخته پورې هلته ولاړ و، او په موټر پسې او دهغه دوړو ته ئې کتل، هرکله چه دهغه موټر ګردي علامې او نښې د ده له ستر ګو څخه پناه شولې، نو دی هم په ډېره هوسائی او متانت سره له موټر خانې څخه وخوځېد و. دی چېرته ځي؟ معلوم نه دی! په څه فکر وکښې ډوب تللی دی؟ خدای زده!...

نن له ګهېځه تر بېګا پورې (حبیبه) په کور کښې یوازې وه، ډېر وخت ئې شپې ته ځنې تېر و چه (حمید) کور ته راغی، او برابر خپلې خونې ته ننووت، ډوډۍ ئې نه وه خوړلې، همغسې وزې پخپل چپر کټ باندې پرېووت.

نیمه شپه وه چه دپښو څپه هار ئې تر غوږه شو. سترګې ئې چه وغړولې کتل ئې چه ډېوه بلېږي، او ده په مېز باندې کوندرې غوړ ېدلې، او ډوډۍ ور باندې پرته ده مګر هېڅوك هلته نه ښکارېده.

اول کښې (حبیبه) داسې انتظار لرلو چه (حمید) به د نهارۍ دپاره نن شپه هم لکه نورکله زما کورته راځي، نو هر کله ئې ولیدل چه هغه برابر پخپله خونه کښې ننووت، نو دی هم زغرد و شو کولې چه هغه ته غږ وکړي. خو لحظې دده د دروازې تر شا راغله، او بېرته ستنه شوه.

(حبیبه) خواره وېرېدله، او پوهېدله چه د (حمید) په زړه کښې څه څه شیان تېرېږي، او بیم ئې خوړلو چه ناڅاپه دهغه د عشق مخزن، او دمینې ذخیره زما د یو اځې لپاره او په سبب لکه باروت غونډې اوروانخلي، او هغه تر خپل نفوذ لاندې راونه وړي.

له بل لوري پوهېده چه (حمید) ډوډۍ نه ده خوړلې. که ئې ناري وربېسې وهلې له دې نه څخه وېرېده. او که ئې پرېښوده چه همغسې نهار څملي دا هم ورته ډېره بده ښکارېده.

(حبیبه) په هغه ډې تشویش، او اندېښنه کښې تر نیمې شپې پورې پښته وه. آخر ته ئې دا په فکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېښ تېر شو چه د (حمید) ډوډۍ تر ده، او تیاره کړې او ورګې ورې هلته ګۍ ورته پرېښې دی او ډوډۍ ګې په پطنوس کښې اخېستې ورو ورو ورغلی دده دخونې دوره تر شا ودرېده، او غوږ ئې کېښود، هېڅ یو غږئې وانه ورېده، نوګې ورو ورپرا نیتای وګې لید او چه (حمید) پخپل چیرکټ بادې غزېدلی دی. بو داهم سوکه سوکه ورغلی، ډوډۍ ګې په مېز باندې کېښوده او خراغ ئې ولګولو، او وروسته له هغه ئخنې هڅسې چه راغای وه، بیرته ووتله، اود بېرته تګ په وخت کښې (حمید) ددې دپښو شرپهاری اورېدلی، له خوبه ویښ شو، او ډوډۍ ګې په مېز باندې ولیدله.

(حمید) له خپل ځایه پاڅېد وه او لا سو نه ګې ووینځلی، بسم الله ئې وېلی په ډوډۍ باندې کېناستو، مګر اشتهائی بنده وه، او هېڅ شی ته ئې زړه نه کېده، او یو سخت درنښت ئې پخپلو ماغزو کښې لیدلو. لکه چه دخونې دچت تو ل لنګر ددهٔ په سر باندې آ چولی شوی وی یو ډېرې غز لکه دغومسی بنګهار دده په غوږو کښې راتی، او له هغه سره ئې یو درد ناك احساس پخپل زړه کښې پیداکولو.

لږ شېبه دډوډۍ په مېز باندې فرار کېناست، او وروسته ئې قاشغ، اوپنجه وا خېستل او غوښته ئې چه په خوراك شروع وکوی یو ناڅاپی ئې دا فکر په ماغزو کښې ولویدو، چه دا ډوډۍ (حبیبه) پخ کړې ده، اودا لوخی دلته (حبیبه) ایښی دی، اودا څراغ (حبیبه) لګولی دی په مجرد ددې خیا لا تو ګرز بدل دده په زړه کښې فی الحال له ځایه پاڅېد وه او له خو نی ئخنې بهر شو په کفش کن کښې لږ شېبه ودرېده و په خیال کښې ئې ور تللو چه دشپې په تیاره کښې دده چپ چاپېر له وهمی اشباحو ئخنې ډك دی څو دقیقې ئې دکور په حویلی کښې دی خوا او هغې خوا تګ اوراتګ کاوه هر کله به چه د (حبیبه) دخو نې شاته ورتلو، ځلته به لږ څه درېده، اوورو سته له هغه به ګې لیدل چه یو غیبی لاس و تلی، دی تېل وهی چه له دې ځایه درومه! ولی درېدلی ګې؟ دا کار څو ځلی پر له پسی په عمل راغی.

(حمید) له ډېر قدم وهلو څخنی ستړی شو، او سر ئې په ګرځېدا راغی ګرد جهان ئې په سترګو کښې تیاره شو زړه ئې په غړ ځنګ شو. ځنګنونه ئې په رېږدېدا شول په غوږو کښې ئې هم هغه د غومبسې د بنګهار آواز راتللو نو ځکه د حوض په خوا کښې کېناست او وئې لید د چه د شپې په نیمه روښنائي کښې د تالاب اوبه رپېږي لکه چه د انسانانو د هغه نا پایدار او رپېږدونکي خیالاتو په شان کوي چه هغوی شپه او ورځ په کښې مصروف دي.

یو ځلی هم له هغه بنګهاري څخنی یو آواز جوړ شو د خپل ذهن په لوري ئې وکتل او بیا په ځیر شو، نو ورته ښکاره شوه چه (حبیبه) ژاړي په تلوار سره ددې د خونې په لوري روان شو، وئې لیدل چه ور ګئی پوري و. ودرېد و. وئې غوښتل چه بېرته وګرځي مګر په پښو کښې ئې زور نه و؛ او نه ئې شوی کولای چه له هغه ځایه وخوځېږي، نو لږ ډېر ئې وکو لو. د ژړا اغېز زیات شو.

په دې وخت کښې چه د ده باندې د تشویش او داضطراب حالت و. لکه چه یو نوي اور دده په وجود کښې بل شو. نه پوهېږو چه په دې وخت کښې په څه فکر وکښې ډوب تللی و، او په دې خطرناکه شیبه کښې څه رازي مبهم خیالات دده په زړه کښې تېرېدل.

ښائي چه ددې قضیې په شاؤ خوا کښې به ئې فکر چلولو او ویل به ئې چه (حبیبه) هم...

ښائي چه پوهېدلی به وي چه هغه هم...

نو دوره تر شا ودرېدو، او زوروئې ور باندې وواهه، ور خلاص شو، او دې د ننه په منډه ننووت. (حبیبه) ئې په تیاره غوټي کښې ولیدله چه په خپل چپرکټ باندې ملاسته ده. یو واری دده په زړه کښې یو سخت ارتعاش او غور ځنګ پیدا شو، غابښونه ئې یو په بل سره لګېدل له سره تر پښو پوري رېږدېده، قوت ئې نه و چه خپله پښه ددې په چپرکټ باندې پورته کړي، نو ئې وغوښته چه چپرکټ سره جفت په ګونډو کښېني. اولا سونه ئې د (حبیبه)

په اوري اوزده کړي هغه پخپلی غیږ کښي ونیسي .

(حبیبه) بانديې چه په عین هغې ژړا کښي اوس د خوب د مدهوښي شومی پریشانی راغلي ده د خپلی خونی د دروازی له پرانیستلو څخه ئې یوه سخته چیغه او تراوخوړله . لکه چه دی ونه ییژاندلو . او یوه سخته کړیکه ئې وکړه او ډیره زیاته ووېرېدله .

(حمید) هم له دی کړیکی څخه ډیر د تراوخوړله ، او سمدلاسه ئې خوبله د شاپه خوا آخستی ، او بیاد: په دې قصدئې وکړاوه چه د (حبیبه) تر خوا په چپر کټ بانديې کینا ستلی د مدهوشی او سکر په حالت کښي چه دعشق له شرابو څخه ، ورته ییښه شوی وه (حبیبه) ته لاس وغزوی او پخپلی غیږ کښي ئې ونیسي .

عین په همدې حالت کښي په خورا پریشانی او اندیښنی سره ئې ولیدلو چه ددی دخونی په نیمه رڼاتیاره کښي یو سړی دده په نظر کښي راغی چه د (حبیبه) دچپرکټ په څنګ خوا دیوال سره ولاړدی چه نه ورته ځیر شواو دقت ئې وکړاو ، نوئې وییژاندچه دده مشرورور (مجید) هلته وچ کلک ولاړدی .

(حمید) دخپل د ورور له پیژندلو سره سم یوه سخته ځړیکه ئې وکړه وئې ویل «الله اکبر» او بیهوښه شوی هلته لکه یومړی واوېده . . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوولسم ټوک

د لمر وړانګی له کړکۍ څخه په کوټه کښې لویدلې وې، چه (حمید) له خوبه یا بیهوښۍ څخه ویښ شو (حمید) په دې رڼا کښې خپلې سترګې پرانیستلې، تر یو وخت ئې لیونیانو غوندې دې خوا، او هغې خواته کتل، یوه المارۍ ئې ولیده چه کتابونه په کښې ایښې و، په بلې خوا کښې ئې یوه لویه هینداره او دوه پردې ولیدلې او په بل لوري کښې ئې یو میز چه په شاؤ خوا کښې ئې څو چوکۍ ایښې وې، تر نظره شولې.

(حمید) دا شیان ګرد له خپل نظره تېر کړي هم دا چه دا فکر ده ته ورغی چه دی ولې له خپل چپر کټه دلته لویدلی دی او له خپلې خونې څخه څرنګه دلته رسیدلی دی. او د پرونۍ شپې ګرد خبرې ئې یو په یو په یاد شولې سخته ستومانی ئې په ماغزو کښې ورښکاره شوه، او بیائې چرت واهه لکه چه ما به پرون شپه څنې خوبونه لیدلی وی. دی همغسې پخپل ځای باندې پروت و، او د یو ورته کیدو توان په کښې نه و.

لږ لږ د (حمید) فکر په ځای راتلو او د تېرې شپې خبرې په واضح صورت سره په یادورتلې او پخپل ځان باندې به ویریده، او لړزیده.

دې فکر چه ده ورور ده په کمین کښې و، او پرون شپه ورته پټ شوی و، چه د ده د خیانت منظره له خپلې ښځې سره پخپله سترګو وویني، او د ده د دې نا کامه عشقي سرآخر رسوائي ته ورسېدلو، ډېر سخت تاثیر ئې ورباندې وکړ او، او له سره تر پښو پورې لمبې ورباندې بلې شوې.

په دې آرزو کښې و که حضرت عزرائیل علیه السلام ورته راغلی او ساه ئې تری آخستی او سمدلاسه مړ شی، دا به ډیره ورته ښه وی، له دې څخه چه بیا خپل مشر ورور سره مخامخ شی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تیره بیا چه دخپل دوروز محبتونه او شفقتونه او اورینه او مهربانی یو په یو دده په مخ کښې دربده او دهغو تولو په مقابل کښې ئې خپل دااووړه حرکت ته فکر کاوه ، نو ډیر زیات به ئې په خپل ځان باندې لعنتې او ملامتی ویله ، ګویا د ګرمتوب یو لوی بار دده په اوږو باندې بار و . او دندامت او دانفعال احساس به ، زیات آزار ور رساوه .

مګر آیا اوس داپښیمانی او دا انفعال او دا ندامت ورته څه فائده رسوی ، چه کار له کاره تیرشویدی ، او وروړئی دده په دې بد کاریوهیدلی دی او دده دخیانت ننداره ئې پخپلو سترګو سره کړی ده . هرڅومره چه (حمید) فکر کاوه د تیښتې لارئې نه شوی پیدا کولی . او نه دې لعنت ویلو او ملامت کولو ځنې هیڅ یوه فائده نه زر رسیده . ولی چه اوښې دمت او غوږی توئی شوی وه . او دده در سوائی لکن له بامه اوبدلی و .

یعنی دده وروړ ، وروسته له دې ځنې چه دده له عاشقی ځنې خبرشویدی ، په داسې یوچل سره د شپې له ځی دده ته پټ شویدی ، تردې چه دی ئې و لیده چه دده د ښځې خونی ته یه نیمه شپه کښې ننووت ، اودهغې چپرکټ ته ورنژدې شواو په دې صورت سره ئې دده له پټو خبرو ځنې ځان خبرکړاو ! نواوس زه څه وکړم ؟ اوڅه خاوری په سر باد کړم ؟

دا رازې خیالات د (حمید) په ماغزوکښې تیریدل . او دی د هغه غرق شوی سړی په شانی ښکاریده . چه په اوبو کښې ډوب شوی وی . او د ځان د خلاصی او د بهروتو لپاره لاس اوپښې غورځوی . سره له دې چه دی ښه پوهیدو چه دا ګرد فکرونه چټې او بیکاره دی .

بلیو فکر دده په زړه کښې وګرزیدو . نوزر پاڅیدو . اوخپل سرئې ښکته آچولی لکه غل د (حبیبه) له خونی څخه په منډه وتلی خپلی خونی ته ننووت اوهلته ئې خپل کالی اودرېشی واغوستله ، اوپه داسې پوشانې چه هیڅوک ئې ونه وینی ، وروورو پټ له انګړ ځنې په داسې

حال کښې چه سر ګې تېت اچولی و، بېرته ووت. وروسته له دې چه کوټې ته ورسېد و نو په منډو ئې شروع کړې تر یوه حده پورې ئې په تلوار سره ځان ورساوه نو هلته د ریدلی، خپله کلمه ئې لوستلې، د هوسائې نفس ئې له خپله تېره ځني وویست. مګر تر اوسه به ئې بېرته کتل چه څوك ور پسې شته او که نه؟

هر کله چه په دې خبرې باندې ئې ډاډینه پیدا شوه چه د ده پسې څوك نه ځغلي او ده ته د هېچا پام نه دی، نو شکر ئې وویسته. او بیا دغه په شان د لارې په یوه خوا کښې روان شو.

حمید اوچه تلو تلو ئې به یه مخه ورتلل، ځان به ئې تر یو ګوښه کاوه. تر دې چه موټر خانې ته ورسېد. او هلته په زورو فکرو کښې ولوېده.

اګر چه (حمید) د تېښتې فکر په سر کښې لری، او غوښتل ئې چه د فرار په ذریعه ځان له خپل کور او ورور ځني پټ کاندې. مګر په دې باندې نه پوهېده چه چېرته لاړ شي؟.

فقط دا خبره ئې په زړه کښې ټینګه کړې وه. چه وروسته له دې ځني نه بنائي چه خپل ورور ته ور په مخ شي. او له دې څخه زیات بل کوم یو مقصد ئې پخپل زړه کښې نه لرلو. مګر د دې خبرې له تصور څخه چه دی به له خپل ښار ځني لرې لویدلی د مسافرۍ او غریبۍ په مصیبتو او ربړو باندې آخته کېږي، ډېر وبېر یېده.

ناڅاپه یو غږ ئې له ورا څخه واورېده. چه ور ته ځېر شو وئې کتل چه ډاګی دی. دپښتي موزع دده وېل: «حمیده! چېرې ګرځې. زه دستاسو کور ته تللی وم. تاسو هلته نه وی.»

د ډاک خانې چټې رسوونکي د دې جملې له ویلو ځني وروسته له خپل بکسه ځني د ده د ورور

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط وویستلو ، چه ده ته ئې له لرې یو ښار ځنې په همغه‌یو ون ورلځ آستولی و. او نن ګټه دلته رسیدلی دی. او وروسته لدې ځنې ډاګې خیال در سید اتو کتاب ده ته‌وړاندې کړی ورته‌وئې ویل چه " آغا ! ددې خط له رسیدلو څخه دلته لاس لیك وکړه .

« حمید » ددې خط په لیدلو سره هك پك او حق حیران پاتې‌شوی دډاکخانې‌په کتاب‌کښې ئې امضا وکړله .

پاکټ ئې واخیست عنوان ئې چه‌واوست وپوهیده چه دده دوروړ په‌خط د لیکلی شوی دی. پوسخت اوسیلی ئې له‌تېره ځنې وویست او پاکټ ئې وسیړلو او وئې لوستلو او وپوهیدو چه وروړئې په اول‌منزل کښې همدا چه له موټره ښکته شوی دی دده اود (حبیبه) دډاډینې لیاره‌ئې داخط لیکلی دی. او په یه کښې ئې چالان کړی دی.

داخطئې خوځلې په خورا دقت سره ولوستلو ، او وئې لیدلو چه په‌هغه کښې د (حبیبه) ډیر سپارښتن شوی و او داهم‌په کښې لیکلی شوی و چه باید په‌نورو‌کورنی کارو باندې هم زیات پام ولرئ او مخصوصا (حبیبه) د تل تر نظر لاندې ولرئ چه خپه درځنې نشی .

(حمید) له‌دې او بې ځنې هیڅ شی باندې ونه‌پوهیدو کاغذئې بیا په‌ډیر دقت سره ولوست او لاندې باندې ئې کړ ، او دده پاکټ ته‌هم ډیر ځیر شووئې لیده چه دهغه ښار دډاکخانې دباطل کولو مهرئې خوړلی دی چه له‌هغه‌ځایه داخط استولی شوی دی .

په‌هر تقدیر سره وروسته له لیدلو ددې خط ځنې (حمید) له خپلې تېښتې او فرار ځنې ستون شو او له موټر خانې ځنې دښار په‌لوری وخوزیده او ورځ ئې چټې په‌ددې خواا وهغه خوا ګرزیدو سره تېره کړله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نژدې تیاره ماښام وچه (حمید) ستړی ستومانه وږی تږی بیرته کورته ورسید . دکور په خوا کښی بیاشك ورته پیدا شو، نه چه خپل کورته ورننوزی او خپل ورور سره مخامخ شی .

بیائی همغه پاکټ له خپل جیب څخه وویست (چه له صبار ائیسی ئی هغه له سل ځلی ځنی زیات لوستی و) اوبیائی ولوست اودا ګڅانی مهروته ئی دقت وکولو اوبیائی کلك پخپلو منګلو کښی نیولی هلته ودریده او په یوژور چرت کښی پریوت مګر سره له زیات فکر کولو هم په دی معما باندی هیڅ و نه پوهید و .

نژدې نیمه شپه وه چه د خپل انګړ د دروازی ترشا ودریده، او په ډیره ویره او احتیاط سره ئی دروازه ورووهله .

لکه چه (حبیبه) د ده په انتظار کښی غوږ په آواز وه زړئی ورپرانیت او ځان ئی پوخوا نیولی په یونری ریږدیدونکی غږ سره ئی وپوښتیدوچه تاسو چیری واست چه دا ګی تاسو پسی ګرزیدم او د (مجید) خطائی دستاسو په نوم راوړی و؟ .

(حمید) ددی خبری په آوریدلو سره آرام شو . ولی بیائی هم زړه ډاډه نه و او هغه شوم خیال دده په ماغزو ئښی هغسی ناست و اوداسی تصورئی کاوه چه دا لوبه دده د رسوائی او مسقرګی لپاره روغه شوی ده .

د (حبیبه) له څه تیر شوی برابر خپل کورته ور ننووت . ازوخت وروسته (حبیبه) ده ته ډوډی راوړله او دده په مخ کښی ئی کیښوده، او دستی بهر ووته . (حمید) ډوډی وخوړله او په بستر باندی پریووت ، مګر ترصبا پوری ئی په ستر ګو کښی خوب نه و .

دوولسم ټوک

لمر ختلی و ، چه (حمید) په داسی حال کښی چه ډیر پریشان او سرګردان او ستړی او ستومانه و ، له خپل کور څخه ووت .

د (حبیبه) په خونه کښی هیڅوك نه و ، ولی چه (حبیبه) بهر په حویلی کښی وه او له کمپنۍ څخه راغلې په خپل کورنی کار و کښی بخته وه ولی چه نن خپل پلار کره تلله . (حمید) دهغی خونی ته ور ننووت او هرشی ئی په خو رادقت سره له خپل نظر څخه تیر کړل .

یو ناڅاپه له خورا تعجبه په چغو که شو ځکه چه دامشکله معما چه دده په ماغزو کښی ئی له څو شپو او ورځو څخه راپیدا شوی ځای نیولی و ، پخپله حل شوه .

یعنی دده دوروریو خورا لوی قد نیوونکی عکس د (حبیبه) دچپرکټ تر خوا دیوال سره ولاړ و .

هو ! دا څېره د (مجید) وه چه دتنګ په وخت کښی ئی د (حبیبه) په خواهش سره هغه اخیستی او په پوښ ناڅسته چوکاټ کښی ئی نیولی وه (حمید) خوار چه په هغه شپه ډیر ویریدلی و علت ئی همدا و ، چه دخپل ورور په دی قد نما عکس باندی ئی سترګی لګیدلی وی .

په رښتیا سره چه خیال پر ور ماغزه تل داضطراب او دپریشانی په وخت کښی دخیال او دحقیقت په منځ کښی فرق نشی کولای . لکه چه په (حمید) باندی هم همدا ډوله شوی وه .

یعنی (مجید) ددوی له عاشقی او پټو خبر و ځنی هیڅ خبر نه و ، او هغه پخپل سفر کښی مصروف و . دا شیان فقط د(حمید) واهمی یا ویری له خپل ځانه روغ کړی و . او دا په مینه هم هغسی لکه چه وه پاتی وه او لوښی نه وه مات شوی ، بلکه روغ او غوړی هم هغسی موجود وه او ددوی دعاشقی اسرار لا چاته ښکاره شوی نه وه . نو هر کله چه هغه ځینی خیال او واهمه (چه ددی ګردو وحشتو او ویرو سبب ګرزیدلی وه) له منځه ورکه شوه ، بیا هغه اور د (حمید) په سرباندی بل شو او له دی خبری څخه چه دی غولیدلی و ، او ورورئی لا دده په دی مینتوب باندی خبر شوی نه دی ، ډیر زیات خوشحال شو . او دهغه مارغه په شان چه له لومی ځنی

خلاص شوی وی. دانګړ په حویلی کښې دی خوا، او هغه خوا ګرزیده، او د خوشحالی او د نشاط
په جوش کښې به داسې اوضاع له ده څخه لیده کیده لکه چه بیرته د مکتب دورې ته تللی وی.

په رښتیا سره چه (حمید) له ډیرې خوشحالۍ ځنې خیل سر له پښو ځنې نه شوای پیژندلی، او
په اوچت غږ سره به ئې سندرې ویلې. کله به د ننه کورته ننوتلو او بیا به د حویلۍ په چپ
او چاپیر کښې ګرزیده، لږ شیبه به د حوض خوا کښې کیناستلی خپل لاسونه او مخ او پښې به ئې وینځلې.
او بیا به ئې باغچه کښې قدم واهه ګلان به ئې شکول، ونو سره به ئې غیږې ورکولې وروسته
له دې څخه به بیا کورته ور ننوتلو، کله به ئې میز او چوکۍ او کتابونه په یو کنج کښې وطارول
او بیا به ئې هغه ترتیب وهلو نه ګول په بل کنج کښې به ئې همغسې ترتیبات روغول.
دا ګړ د حرکات، او لوبې چه د (حمید) له لورې لیدلې کیدلې د خوشحالی، او
نشاط نښې، او آثار و.

ګویا چه (حمید) خوار ددې زیاتې خوشحالۍ، او نشاط په مقابل کښې مغلوب شوی و
او د هغه د تحمل طاقت ئې نه درلود.

هو که خوشبختي هم لکه بدبختي له اندازې ځنې تیره شي د زحمت او
د ربړې موجب ګرزي، او له همدې جهته وائی چه په هر شي کښې اندازه
ساتل او میانه روي خوراښه ده.

په دې وخت کښې (حمید) داسې یو دوست، او یارته اړ و چه د خپل زړه ددې خوشحالی
اندازه ورته و وائي، او خپل هغه موهوم خپګان چه څو موده پخوا چتي پتی ورته پیښ
شوی و، او اوس هغه خپګان په دې خوشحالۍ سره بدل شوی دی ورته ښکاره کړی.

دا یو طبیعی امر دی چه انسانان د خوشحالۍ او د خپګان
په وخت کښې غږاړي چه له نورو سره کښینی، او پاخی، او خبرې، او

(c) ketabton.com: The Digital Library

اثری سره وکوی او یو او بل سره وګډیږی، او خپل غم سپک او خوشحالی په هغه سره زیاته کړی. ګویا په غم او ښادی کښی د خلقو ناسته او ولاړه په همدی فلسفه باندی بناده.

و مو ویل چه (حمید) غوښته چه د دی خوشحالی خپل مرا تب چا ته ورښکاره کړی مګر افسوس چه ځنی په کور کښی هیڅوک نه و او (حبیبه) هم خپل پلار کره تللی وه او دا یو اځی ئوب او دی خوشحالی په (حمید) باندی زښت زیات اثر غورځولی و، او هیڅ نه پوهیده چه څه وکړی ئو یخپل ځای به آرام نه کیناسته، او د ایوبانو پښتانی به دی خوا او هغی خوا ګرزیده، دیوال سره به ښخ دریده، او د چمن په منځ به پراخ لویده، او په خیابانو باندی به ئی سر کښیښی وهلی، او د ونو په څانګو به ئی ټال وه خوړل، او خپل ځان سره به پرته پرته غږیده، او په اوجته سره به کټ کټ خندیده.

همسایګان چه د (مجید) د مسافری څخه خبر نه و، او پو هیدل چه (حبیبه) او (حمید) هم په کور کښی دی. اول دا خبری، او خندانه چند ان متوجه نه و، ځو هر کله چه شور ماشور زیات شو کرد سره په باندی غونډ شوی وئی لیدل چه په کور کښی پرته له (حمیده) بل هیڅوک نه شته، او (حمید) هم یخپله پرتو خبرو کښی داسی تود راغلی دی چه آسمان او ځمکه نه پیژنی، او هیچا ته ئی پام هم نشته.

ئو له همدی جهته و چه ور و سته د (مجید) له راتګ څخه، کردو همسایګانو ور و ویل چه په پلار ور ځ چه ته نه ته، او نه د کاله په کور کښی وه (حمید) لیونی شوی و آیا په رښتیا سره (حمید) په هغه ورځ لیونی شوی له و؟

دیارلسم ټوك

(حمید) رنځور شو، او په بستر کښې ولوېده (حبیبه) به دده خدمت کاوه، دوا به ئې ورکوله، او پارېزانه به ئې ورته پخوله. مګر له دې سره به نژدې نه کښېناسته، او وروسته له کېښودو ددوا، او پارېزانې څخه به سمدلاسه بېرته تلله، او لپاره ددې چه نباید رنځور په کور کښې یوازې وی، نو یوه ښځې ته ئې له همسایګانو څخه ددې د خدمت، او باخبرۍ لپاره بلنه وکړله، او ښائې چه ددې بلنې په نسبت به بل کوم مقصد هم ددې تر نظر لاندې و.

په هر صورت سره وروسته له راتلو دهغې ښځې څخه دوی په کور کښې سره یوازې نه وو. شپې او ورځې تېرېدلې او وروورو (حمید) هم مخ په روغتیا کېښود، او په عین همدې ورځو کښې چه (حمید) لږ څه ښه شوی و (مجید) هم له خپل سفر څخه بېرته ورسېدو.

اوس نو کارونه لکه پخوا غوندې بیا جاری شول، او ددوی ناستې او ولاړې هم هغه عادی صورت ونیولو.

امتحان شروع شو (حمید) دورځې له مخې بهرته درومی، څوك نه پوهېده چه دی چېرته ځی؟ او په څه کار باندې بخت دی؟

(مجید) خیال کاوه چه دده ورور په امتحان ورکولو سره مشغول دی، او ښائی چه همداسې به هم وه، وبه ګورو. ولې چه دا قضیه وروسته له دې نه څرګندېږی، او دشپې او دورځې په تېرېدو سره به ګرد شیان ښکاره او دټولو کارو له مخې څخنې به پرده لرې شی.

ورو ورو دپښې مینې دبحران دوره پای ته ورسېده، یعنی هغه لومړنی هیجانات او شور ماشور او تلوسه ورکه شواه.

هو! اور دبلېدو په شروع کښې له نورو لوګو سره ګډ او تیار د ښکاری. په هره اندازه سره چه دغه لوګی کمېږی، اورمخ په لمبالګی زدی او تودښت ګی زیاتېږی. همدارازی دمینی لمبه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پردېسي ورځو کښې مرموزه او ډېره وي ، او ګي او تیاره ئې ډیاته وي . د شپې او د ورځې په تېرېدو سره دغه هیجان او شور ماشور لږېږي مګر قوت او زور ئې ډېر زیاتېږي . او په دې وخت کښې خوار مین پخپل ژوندګي کښې د داسې یو سخت درد احساس کوي چه دا ئې د جېچلو په شان لړزوونکې او درد بښوونکې وي . غواړي چه چیغې ووهي مګر نفس ئې کوتاهي کوي . او وائي چه ځان کنال ځبري او مخ په چول او بیابان کېږدي ، مګر جرئت ورته پاتې نه وي . په یوي بلې لمبې کښې دده ګردوجود سوزي ، او دننه په زړه کښې ئې د سکروټو سورانګار بلېږي تعجب لا په دې کښې دي چه دې لا غواړي چه په همدغو لمبو کښې د سوزي او دغه زړه د په همدې سکروټو باندې ورېتېږي . او نه غواړي چه یو ساعت داسوي او دا تکلیف له دغه څخه لرې شي . او که و غواړي هم امکان ئې نشته چه ورځني هغه لمبه او انګار ورک شي .

دې پتې مینې ډېر ډېر ژور خپله دادوره هم پاتې ته رسوله او په دې دوره کښې هم (حمید) او هم (حمیده) دواړه سره سرزیدلي او یو له بل څخه لرې په سره اسکې ربانده ئې ژړېدل مګر غږ به ئې په یوه ته تووا .

دورځې له مخې به (حمید) له کوره بهرته وتلو . دشپې له مخې به هم دېر ناوخته کورته راتلو او کله کله به ئې شپې هم بهر تېرولې . او په بله شپه به ئې چه ورورپښتنه ورځنې کوله چه هلکه پرون شپه ولې کورته نوې راغلې ؟ چېرته وې ؟ هغه به سمدلاسه داپه ځواب کښې ورته ویل چه دخپل یو مکتبي ملګري په کور کښې په علمي خبرو او اترو سره د مشغول وم . (حمید) به دغه اصولي ځواب په مقابل کښې هېڅ نه شو ویلې ولې چه دامتحان نژدې ورځې وې ، او کرد طالبان به داسې فرصت کښې همدا عادت لري چه یو بل سره ګېنې او په عمومي او فني خبرو کښې سره مباحثه کوي او دامتحان مقدمات سره تیاروي .

مګر دا به دا خبره تحقیق طلبه وه چه آیا (حمید) پخپل دې ځواب کښې رښتونکې دې ؟ آیا هغه په رښتیا سره دعلمي خبرو لپاره دشپې بهر پاتې کېږي ؟ دا خبره به ورو ورو سکاره شي .

هر کله چه دمین لری والی ، او دعاشق فراق ، دمینی لمبه زیاتوی ، او دعشق سکروټی لا تازه کوی ، نو د (حبیبه) هم دعشق درد او دمینی سوی په دې ورځو کښې چه (حمید) سره ئې کتنه ، او ډیر ئې بڼی له هغه سره ملاقات کاوه ، زیاتیده . مګر سره له دې درد او سوی نسبت پخوانه په ظاهر کښې ئې آرامه ښکاریده .

زمونږ په دې داستان کښې په یوه خبره باندی لا تراوسه پوری تیاره پرته ده ، نو ښائی چه دلته په هغه باندی ئې خه رڼا واچوو . ولی چه تاسو هم خواه مخواه دې نقطی ته متوجه یاست او تراوسه پوری خدایږده چه خوځلی به دتاسو په زړه کښې دا خبره تیره شوی وی ؟ .
آیا (حبیبه) عاشقه نه وه ؟

ولی (حبیبه) هم مینه شوی وه ! او دعشق په سکروټو باندی کړیده ! !

نو ډیر ښه ! (حبیبه) ولی دخپل دمین توب علامی نه ښکار ولی ؟ . . .

تیره تکی همدادی چه اوس ئې مونږ ئې خه روښانه و و .

(حبیبه) ورو سره ادی خخه چه دخپلو احساساتو په مقابل کښې مغلو به شوه ، او غوښتل ئې چه دخپلی مینی او دعشق علامی (حمید) ته ښکاره کړی ، فقط د همدی خبری لپاره د خپل دعشق له ښکارولو ځنی سنته کیده ، چه دا پوهیده چه (حمید) هم په همدی درد باندی آخته دی و بهتره همداده چه دو مینی اقدام او میلان دهغه له اوری شروع شی ، ترڅو چه دماغیرتا او احترام دهغه په زړه کښې زیات وی . مګر د (حبیبه) دا انتظار تر اوسه پوری بې نتیجی پاتی دی او (حمید) سره له دې چه د دې د عشق د اور په لمبو کښې سوزیده ، مګر په دې فکر کښې ئې عملا تراوسه پوری هیڅ اقدام نه دی کړی ، چه د خپل مین توب اظهار (حبیبه) ته وکړی . همدا رازی (حبیبه) هم څوځلی دمین توب ترڅنګ لاندی راغلی عزم او تصمیم او نیت به ئې کاوه چه دخپل دزړه خبره (حمید) ته ورښکاره کړی مګر دلطافت غرور ، او دنزاکت سعور ، او دا او ډینی او دمعشوقیت دستوردی ته اجازه نه ورکوله چه په دې اظهار کښې اول پلا دا زغردو کړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنده یو عجیبه مخلوق دی . که ئی له ډیری میېنی سا ، ترسنتونی پوری هم رسیدلی وی ، بیا هم له خپل غرور او تکبر ځنی لاس نه آخلی .

ځان کندن بهکوی ، مګر نه غواړی چهدد ی د لو ینی په تاداو کښ کوم درز واوییږی . پخپلو پښو د قبر لحد ته روانیږی ، مګر له خپلی خودپسندی ځنی لاس نه آخلی . او تل غواړی چه دخپل ښائست او جمال په پنګه سره ، ګرد جهان و پیږی او ګرد دخلق خپل ځانته مسخر او تابعدار و ګرزوی .

هو ! د بنده و په لاس کښ پر ته لهغرور ، او تکبر او خود پسندی ځخه بله کومه مؤثره وسله نشته ده او څولکه بهوی چهد بنده و د غرور ه د آسمان په مقابل کښ په خاورو باندی ناست نه وی او د بنده و د تکبر او مغروری په مقابل کښ به تواضع او عاجزی نه کوی ؟ . . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حبیبه) سره له‌دې چه‌د (حمید) دمینې په‌سکر وتو باندې تلیده، مګر په‌دې خبره باندې به‌ډېره زیاته خوشحالیده، او خورا زیات حظ، او نشاط ورته پیښیده چه (حمید) هم‌ددې دعشق په‌لمبو کښې کړیده، او هرځلې به‌ئې چه‌لیده چه (حمید) خوار ددې دمینې په‌اور کښې سوزي، او ددې په عشق کښې بالکل ناقرار دی ډېره به خوښیده، او خپل ځان به خورا اوی، او ډېر ښکلی ورته‌ښکاریده او قصد به ئې کاوه چه ښځیلې استغناء، او بې پروا ئې کښې باید چه کلکه، او ټینګه وي. ترڅو چه (حمید) دخپل دعشق، او دمینې اقرار یا اظهار، او عرض ددې دجمال، او ښائست په دربار کښې وکړي، او دائې په‌خورا ناز، او نیاز، او لوینې، او تکبر، او غرور سره‌واوري.

نوآیا ولې (حمید) دا خپل عرض دې‌ته نه کاوه؟ . . . ددې خبرې‌علت مونږ‌خوا لدې‌ځنې خو ځلې لیکلی دی !.

په‌همدې صورت سره غوټې دوې میاشتې تېرې شوې مګر دا‌پته مینه ښکاره نشوه .

هو! ترهغه پورې چه‌(حبیبه) د(حمید) له‌مینې ځنې خبره نه‌وه پېره‌وسیله اوبهانه سره چه‌و هغه ئې دځان په‌لورې متوجه کړو، او هر کله‌چه‌پوه شوه چه (حمید)هم د(حبیبه) دعشق په‌اور کښې سوزي، نواوس ورځنې لرې ګرزي، او غواړي چه‌دې ورپسې وځغلي، او ورپسې وګرزي . آیا په‌دې وسیله سره امکان لري چه (حمید) په‌(حبیبه) پسې‌ملنګ ووهي؟ آیا دې‌زغر دکولی شي چه‌دخپل دزړه درد د(حبیبه) ته‌څرګند کړي ؟ . . . دا خبره به وروسته لدې ځنې ښکاره‌شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څورلسم ټوک

امتحانونه ختمېدو ته نژدې شول . (مجید) انتظار لراو چه ژر تر ژره امتحانونه پای ته ورسېږي . ولې چه ددې دورو (حمید) د تحصیلاتو دوره په دې امتحان کښې تمامېده ، او هغه د طبي شهادتنامې په اخیستلو سره کامیابېده .

(مجید) پخپل زړه کښې د (حمید) د سعادت ، او ښه والي لپاره خورا اوږې اوږې نقشې جوړولې ، او ویل به ئې چه اوس به خو ورځې وروسته ددې ورځې چه تراوسه پورې په خپلو تعلیماتو کښې اول لمبر خوت په دې امتحان کښې به بیاهم اول لمبرشي ، او د ډاکټرۍ عالي الاعلی شهادتنامه به واخلي او بیو به دواخانه به روغوي ، او په هغې شفاخانې کښې به د رنځورانو او د حاجتمندانو علاجونه شروع کانډي ، او د هغې د حق المعالجې ځنې به دومره ګټه ترلاسه کوي چه زه به په لږ موده کښې ئه پوالځې دخپل او د هغه د کور د ضرورياتو نواقص پوره کړی شم ، بلکه د (حمید) د واده او د کور سر رشتې به هم په پوره اصولې ډول سره وکولی شم .

(مجید) ته ددې خبرې له تصور څخه زیاته خوشحالي او نشاط پیښېده ، او په وار وار شکرونه به ئې ایستل چه خدایه ! زه د ستا ددې مهربانۍ او الطاف ځنې ډېر خوشحال او شکرګذاریم چه زما هغه بدحال او بده ورځ دې په دا ښه ساعت باندې بدله کړله ، او داسې باوفا ! او تابعداره او ښائسته ښځه دې راته بخښلې ده ، او داسې قابل او هوښیار ، او باوفا ، او تابعدار ورور دې راته مرحمت کړی دی ، او په سر د هغه مانه دهم اوی عزت ، او منصب او رتبه ، او معاش کرامت کړېدی ، او د مرد مهربانۍ ، او لطف دې را باندې کړېدی چه اوس زه له هر شي ځنې بېغم یم ، او د کور ، او د بهر ګرد کارونه مې په زړه پورې دي .

د امتحان شپې ، او ورځې په هغه ډول سره پای ته ورسېدې ، او (مجید) به تل د خپل ورور د راتلو ننګې سعادت په فکر ، او چرت کښې و خو ځلې د سرا یو ، او د کوټو ابدا او

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیاره ولاړ تر څو چه یوه ښه ما ښۍ د (حمید) د شفاخانې لپاره غوره کړی چه (حمید) وروسته له اخیستلو د خپلی شها دتنا مې څنې هلته کار وکړی .

همدا وچه پس له ډیری پلټنې څخه ئې د ښار په مرکز کښې یوه اعلی، او ښائسته مانۍ په ډیرو پیسو پیدا کړه او ټولې ضروري لوازمې په ډیر احتیاط او ګرانو بیو وپیرلې . سر بېره پر دې ئې د (حمید) په کور کښې هم څو نوکران ایښي وو چه هغه ته د شفاخانې د جوړولو اخبار ورکړي ...

دی ، او فقط د همدی خبری انتظار باسی چه د (حمید) شها دتنامه وروسته له لاس لیک څخه ده ته ورسیږی ، او خپل ځان د ښار د نورو ډاکترانو په جرګه کښې داخل کړی ، او په علاج کولو ، او دوا ورکولو پیل وکړی .

دا یو ارمان ، او آرزو وه چه (مجید) خوار به تل کوله . معلومه نه وه چه آیا (مجید) به خپلې دې آرزو باندې کامیابیږی؟ او که نه؟ وروسته به ښکاریږی چه څه پېښیږی .

دسږ کال سالانه امتحانا تو نتیجې نه یوازې د معارف د وزارت په مجله کښې بلکه په ګردو ورځنا مو کښې نشر ، او خپرې شوې ، او سم له معموله سره د کامیابو طالبانو هویت ، او معرفی سره د عکسو دهغو چاپ شول . مګر (مجید) د اخبارونو دې برخې د لوستلو په باره کښې ځان ته تکلیف ورنکړ ، ولې چه یو هیله چه وروړ به ئې تل اول نمبر وي او اوس که ډیر نا کامه هم پاتې وي نو هروموو به ئې دوهم ، او دریم نمبر خو وړی وی .

په دې پوهیدو کښې دا خبره د تعجب او دحیرانتیا ځای وه چه (حمید) اوس هم لکه پخوانی ورځو غوندی تل خپه او پریشان ګرزی ، په کوراو نه بهر چا سره اختلاط او خبرې کوی ، تل د هغه له ستر ګو څخه او ښکی بهیږی ، او ستر ګی ئې تکی سری بریښی ، هره ګړی او هر ساعت ساړه اوسیلی باسی ، او د خپلی خونې په کنج کښې په یوه ژور فکر کښې همېشه پروت وی . که کومه ځلی له

کوره بهرته هم ځی نو له خپلو ملګرو او مکتبی رفیقانو سره هیڅ نه ګرځی چه نن او صبا به دی
او هغوی د دی ښار له لویو ډاکترانو ځنی حسابیږی .

نو هر کله چه امتحان پای ته رسېدلی و . نو اوس د (حمید) د خپګان علت څه شی و ؟.. او دده دا
پر ځای توب او پریشانی څه سبب لری ؟...

دا سوالونه به تل (مجید) له خپل ځان څخه کول، تر دی چه دده په فکر کښی دا خبره ټینګه
شوله چه د (حمید) د اوسنی خپګان علت به هم دا وی چه په دی ورو ستنی امتحان کښی، دی عالی
الاعلی یا اول لمبر ډاکتر نه دی وتلی او د خپلو نورو کامیابو ملګرو ځنی شرمیږی چه ولی
له هغوی څخه دا ځلی چپ له پخوا ځنی چه تل به اول لمبر او عالی الاعلی خوت، د وهم یا پنځم لمبر وتلی دی.

له همدی جهته (مجید) د روز نامو کتلو ته متوجه شو چه و ګوری چه (حمید) څو وم لمبر په امتحان
کښی ختلی دی؟ چه دومره خپه او دلګیر ښکاری .

مګر هغه اخبارونه چه د امتحان نتیجی په کښی ښکلی وی دده په لاس (د دی لپاره چه د هغوی
د نشر ځنی څو ورځی وتلی وی) نه ورتله. نو ناچاره شو چه دیوا اخبار اداری ته لاړ او د هغه د کلکسیون
شعبی ته ورننوتلی د اخبارو مجموعه ئی په خپل مخ کښی کښېښود له او د امتحان له شروع څخه ئی تر پایه
پوری ګرد اخبارونه په ډېر دقت سره له خپل نظره تیر کړل تر دی چه خپل مقصود ئی پیاموند ه
او به لوستلو ئی پیل وکړ لو .

اول نوم ئی وکتلو او دوهم او دریم او څلورم او پنځم ئی په ډېر دقت سره
ولوستلو . او خورا زیات متعجب او حیران شو چه د (حمید) نوم ئی ونه لید، تر دی چه
لسم نوم ئی هم وکتلو او خورا زیات پریشان شو چه دده د ورور نوم هیڅ په کښی نه بریښېده.

نو ئی بیا له سره هغه نامنویس ولوست ، بیانی هیڅ شی نه موندلو . . دریم ځلی ئی به
خورا دقت او اهتمام سره ګرد نومونه سره د دوی د پلرونو نومونه
او مسکنونه او پیژندنه ولوستلو . مګر بیا ئی هم کومه مثبته نتیجه ورځنی وانه خیستله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(دمجید) زړه سمدلاسه په غرځنګ باندی پیل وکړ او ، او زیاته پریشانی او اضطراب ور ته پېښ شو ، او ځمکه او آسمان ور باندی ګرد وڅرخېدل ، او ږنا ورځ ورباندی تیاره شو له او هیڅ نه پوهېده چه اوس څه وکړی .

نو ابزشیبه ئی مدار وکړاو او بیائی فکر ټول کړی دکامیاب طالبانو دنومو نو په لوستلوئی بیا شروع وکړه .

نومونه ئی یو یو له خپل نظره تیر کړل ، او دهر نامه له لوستلوځنی وروسته به ئی خوښا نیی مدار کولو او چرت به ئی واهه نه چه لیکونکی یا نقل کوونکی یا دچاپخانی مرتبانو روزنامی مصحح په نومونو کښی څه تصرف یا غلطی کړی، وی .

مګر سره له دی رازی دقت او تفکر کولو بیاهم پخپل اصلی مقصد باندی و نه رسید . او داخبار په دی مخ کښی چه دفارغ التحصیل طالبانو نومونه لیکلی شوی وونه ئی د (حمید) او نه ئی د (حمید) په وزن او قیافی سره برابر کوم بل نوم مینده کړو چه ووائی چه دا نوم دهغه په ځای سهوا یا اشتباها لیکلی شوی دی .

بیائی دهغی روزنامی نوری صفحی او نوری شماری هم ولټولی مګر په هیڅ ځای کښی ئی نه دتصحیح په باب او نه دتعدیل په عنوان سره دخپل ورور په نسبت کومه سابقه یا کومه کرښه ولیده .

نوئی خپله کونه پخپله خولی کښی ترڅابش لاندی نیولی خپل ځان سره ئی وویل چه داڅه قصه او داڅه توقه شوه . »

د روزنامی له اداری څخه لکه یوننه ئی سړی چه ځمکه او آسمان ورباندی چرخیدل اود تللو په وخت کښی به ئی کنګس خوړل او وروت ، او برابر دطبی فاکولتی په لوری راهی شو .

په دی ورځ کښی هلته هیڅوک نه و ، ولی چه د کلنی امتحانو دختمیدو په نسبت په فاکولته کښی تعطیل او ګرد طالبان او استاذان او مستخدمین رخصت وو . یواځی یو تن پیاده د نوکری والا په ډول هلته په پیره باندی ولاړ و .

(مجید) دفاکولتی په صحن کښی دریدلی هغه پیاده سره په خبرو شو او د (حمید) د حال او احوال پوښتنه ئی ورځنی وکړه . مګر هغه پیاده خوار له دی قصو ځنی هیڅ خبر نه و ، بلکه له سره ئی له (حمید) سره څه پیژند ګلی هم نه دراوداه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته له دې ځنې چه (مجید) د (حمید) نښې او علامې د ده وزیګاره کړې د قد او قامت او کالبو او د تنګ صفت ئې ورته وکړ او ، نو پیاده وخندل او وئې ویل چه : بس بس و مې پیژند وته هغه هلکي ښئ چه له یو ې مباشتي راهیسي مکتب ته نه راځي ، او نور هلکان وائي چه هغه باد ساره شویدي .

د پیاده دي لنډي ګنډي ، او ساده خبرې په (مجید) باندې یو سخت اثر وا چاوه چه لکه مار له خپل ځان څخه تاوشوي ، او داسې ښکاریده چه په هغه باندې یو سخت تندر لویدلی وي (مجید) له خپل واك ځنې وتلی سمدلاسه ئې په هغه پیاده باندې یرغل وکړ او ، او غو ښته ئې چه له ستوني څخه ئې ونیولی ځاې په ځاې ئې خپه کړي ، او سادګي وباسي . مګر هغه خوار پیاده (چه هیڅ ګناه ئې نه وه ، او فقط یوه هغه رښتیا خبره ئې کړې وه ، حه تل به ئې له طالبانو ځنې او ریدله) زر په تیښته شوې ، او په کومه سوړه کښې ننوتلی ورځنې پټ شو .

دې کمبخت پیاده پرته لدې څخه چه رښتیا ئې ویلي و بله ئې هیڅ یوه ګناه نه لرله ، او دا رښتیا خبره د (مجید) په دماغ بده ولګیده ، او اوس غواړي چه د خپل د ګناهګار ورور غصه لدې خوار پیاده څخه اخستلي د دې متل مصداق ځان وګرزوي چه زور ئې په خوا نه رسي نو کته به ئې وهي » .

که رښتیا وو یل شي رښتیا ویل په ډېر و ځایو کښې انسا نانو ته نخسان پیښوي د حدیث شریف مضمون دې چه :

(حق او رښتیا ویل خو را ترخه ، او او ریدل ئې په نادانانو باندې ډېر سخت دي مګر پوهان ئې زغملی شي) .

نو لدې جهته مونږ ویلي شو چه دا پیاده ګرم دی ، او بایده دی چه (مجید) ئې له ستوني څخه ونیسی ، او په مخ مخ ئې ووهی چه ولی ئې له روغه وونکی دروغو ځنې مخ آړولی « جنګ آچو ونکی رښتیا » ئې ویلی دی ، او حال دا دی چه نه پوهیږي د شرق لوی مصلح او نابغه حضرت مولنا مصلح الدین شیخ « سعدی » بلکه ګردو پوهانو ویلی دي :

(له جنګ آچوونکی رښتیا ځنې، روغه وونکی او جوړه راوستونکی دروغ په ځینو ځایو کښ ښه دي).

مګر په حقیقت سره دا پیاده باید ملامت، او ګرم و نه باله شي .

ولې چه دی کوم وزیر یا رئیس یا دخور صاحب نه و چه داسې فلسفو باندې پوه وی، بلکه دی یو خوار، او عاجز، او ناپوه، او عادی، او معمولی سړی و چه په اخلاقی مصالحو، او مفاسدو باندې چندانی نه پوهیده، او دعوام الناس په دود به ئې تورتی او صافی خبری کولې، او بخیلی دی وینا سره ئې چه د(مجید) د ډیر اصرار، او تفحص څخه ئې وروسته وکوله، بل ئې هیڅ یو مدعا او مطلب نه درلود، بغیر له دی څخه چه په واقعی حال احوال باندې (مجید) وپوهوی. ولې چه هغه خوار د(حمید) په نسبت همد ومره پوهیده چه له یوی میاشتی راهیسی ئې په مکتب کښ نه ولیدلی، او د هغه ملګری به وییل چه «(حمید) خوار بادساره شوی دی»

مګر (مجید) د دی واقعی، او حقیقی خبری په اوریدلو سره د ومره زیات په قهر شو چه که په دی پیاده باندې ئې لاس برشی نو ګیډه به ئې وشلوی. ولې د ډیر شکر ځای دی چه په هغه وخت هغه پیاده ورځنی وتښتیده، او ځان ئې تری تم کړ او .

(مجید) وروسته له دی څخه چه پیاده ئې بیا نه مونده، په ډیر قهر، او غصه سره له مکتبه بهر ته ووت، ځمکه او آسمان ور باندې له خیګانه ګرزیدل، او دنیا نه پوالځی ور باندې تنګه بلکه تیاره هم شوی وه .

د مکتب په دروازه کښ ئې لږ څه ډیل، او معطلی وکوله، او چرت به ئې واهه چه زه به خدای وهلی (حمید) چیری پیدا کړم چه د ده دمکتب د نه ورتګ علت ورځنی وپوښتم چه دی ولی له یوی میاشتی راهیسی مکتب ته نه دی تللی؟ او په دی مهم، او عالی امتحان کښ چه د ده، او ز ما په حق کښ د محاك تیږه یا د کیمیا نسخه وه ولی نه دی شامله شوی؟

وروسته له هغه بلا اراده روان شو، او څو ساعته لا لهانده . او ګرځانده ، او پر پښانه په کوڅو ، او بازارو کښ یا ګلا نو او لیو نیا نو غوندی ګرزیده ، او په دی فکر کښ به و چه

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حمید) پیدا ، او بیا یې داسې پوښتنې ورځنې وکړه .

له دې ګرځیدو ځنې ئې ورته له ستو ما ى ځخه پله کومه نتیجه په لاس ورنه غله، او په پای کښې ستړې ستومانه کورته ولاړه .

په کور کښې یوازې (حبیبه) دماښام په یخلې بخته وه ، او د (حمید) هم هلته څه پته او نښه نه ښکار یده (مجید) د (حمید) د کورد اټو لو ځخه ور وسته پې له کومې معطلۍ او د پل ځنې سمدلاسه له انګړه دده دیادلټو او په قصد پهر ته ووت ، او په زړه کښې ئې دا خبره ټینګه کړه چه شر و مرو باید.زه (حمید) پیدا کړمه ، او دا خبره د ور سره سپینه کړمه .

اوس نو ښاغلی چه مو نږ هم له (مجید) څخه سره مرسته وکړو ، او د (حمید) لږ څه پته او نښه (که ممکنه وي) ورته پیدا کړو چه دی خدای وهلی او رسول شرموځلی چیرته تللی دی ؟ او په کوم کار کښې بخت دی ؟ چه هیڅ پته ئې نه ښکاري ! . . .

(حمید) په سهار ی ور ځ صباڼی ګرځیدلې له خپلې خونې ځخه وتلی دی ، او معلو م نه دی چیرته تللی دی ؟ او څه کوی ؟ او په کوم جرت کښې یه کومه [illegible] کښې وتلی دی ؟ ...

د (مجید) اوس لږ څه فکر پخپل شوی دی ، مګر خو [illegible] ستړی ، او ستومانه دی او ورو ورو په کوڅو او بازارو کښې پلټنه کوی ، او چپ له بخوا څخه چه چوب اوچرتی وهلی ، اوس له هر چا څخه د (حمید) پوښتنې کوی ، او دده په دوستانو ، او رفیقانو پسې ګرزی که له هغوی ځنې دده د استو ګنې ځای ځانته معلوم کړی شی .

(مجید) چه هر چا څخه د (حمید) پوښتنه کوله ، هغه به خپلې دې خبرې اظهار کولو . دده د کلاس دوه دری تنه طالبانو سره ئې هم چه ملاقات وکړ او هغوی له (حمید) دې خبرې وینا کړې وئې و یلوچه :

دو نږ له یوی میاشتې راهیسې د (حمید) په پته نه یو . نه پوهیږو چه چیرې دی ؟ لیکن ځنې ملګیان وائي چه هغه لاڅپاندی او کړ هاندی او پریشانه ، دی خوا او هغه خوا ګرزی او چا سره هیڅ خبرې او اتری هم نه کوی او داسې بریښی لکه چه چرس ئې څکولي وي یائې شراب خوړلي وي یائې په چا باندی زړه بایللودی وی یا . . . . "

یوتن بل مکتبې طالب العلم وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

« موږ له یوی مباشتی باخلاو پښتو شپو رالبدی (حمید) سره مخ نه دی لیدلی سږ کال هغه په کلنی امتحان کښی هم حاضر نه شو ، او که دی بدی امتحان کښی شریك شوی وی دهغه تعلیمات چه لوړ او عالی و ، او فکر او عقل ئی هم هسك و ، هرومرو به دعالی الاعلی شهادتنامی په اخستلو سره کامیاب شوی و . »

مگر داچه هغه له امتحان څخه مخ اړولی دی. نوکه لیونی شوی هم نه وی ، مونږ او تاسو باید په هغه باندی د لیونی حکم وکړو . ولی چه دده دا حرکت هغه چا ته پاتی کیږی چه غم وکړی ، او په مباشتی خدمت ئی وکړی ، او وئی ربیږی او درمندئی کړی او بیا په یونیلی باندی اور وروته کړی .

پنځم اسم توك

(حمید) داسی قصد او بیت کړی وچه خپل ځان مړ کاندی او انتحار وکړی او خپل زړه دداسی سختی پیښی څخه (چه یو خوا ددنیا او دآخرت رسوائی او نقصان ، او له بلی خوا دعشق او محبت غلبه او فوران دی) خلاص کاندی .

ندی معلوم چه دا بد فکر له کومه وخته د (حمید) په دماغ وکښی اوبدلی دی ؟ .

یخوا له دېنه هیڅکله داسی چټی فکر وه دده په زړه کښی نه راتله .

فقط هغه او مخ کښېځ چه ده کور دوه ورځ باخبره دا بد فکر او چټی خیال دده په سر کښی ځای ونیو او . هره گړی او هر ساعت دا ملعون او شوم تصور دده په زړه کښی ټینگېده او عزم او تصمیم ئی دخپل ځان د وژلو لپاره کلکېده . . .

هو ! څرنګه چی تعلیم او بی تربیه ځلمیا نو ته دځان وژلو فکر ، او دانتحار کله وسوسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناځایه پیښیږي او هغوی کمبختان په ځای د دې چه د هغه خراب عواقب او بدې نتیجې ته فکر وکړي او ویوه پیږي په داسې یو شوم اقدام سره هم د هغوی دنیا او هم ګې عقبی خرابیږي، پرانده شوي هغه ته اقدام کوي .

د ځان وژل او د انتحار سبب تل د نفس ضعف، او غلط تعلیمات، او ناقصه عقیده، او لوستل د فساد بښو نکو او خرابو قصو، او چټي تلقیناتو، او فکر و وی .

چه داتول سره ګډشوی د ژوند ون د خوښو لوغریزه (چه په هر یو ذي روح کښې شته) ضعیفه ګرزوي. او ورو سته له دی څخه بې تعلیم او بې تربیتي او سست عقیده کسانو ته داسې یو جنون او لیو نتوب پیدا کیږي چه د هغه په اثر هغوی خپل ځانونه وژني .

(حمید) هم داسې یو لیونتوب او جنون کښې پر یوتلی و . هغه د عشق د زحمتو او د مینې د تکلیفو په مقابل کښې ځان نه شو سپمولی . او زیات له دې څخه ګې توان نه وچه د عشق په لمبو کښې وسوزي ، او د مینې په سکر وتو باندې وکړیږي .

له بل اوری متیقن وچه د (حبیبه) په وصال باندې نظر و هغو موانع او محذورا تو ته چه مو لږ خوځلي اشاره کړې ده ، هم بری نشي مونډلی . بلکه هغه پخپله په خوښو له چه د اعاشقی تر دې حده پورې ورسیږي چه د انسانیت او اسلامیت له حده و د ه باندې او د ي خپل ځان د خپل ورور په مخ کښې او خالق او مخلوق ته مفتضح او رسوا او شرمیدلی ووینی .

بر سیره پر دې دا فکر ګې هم په دماغ کښې واوید و چه دی په امتحان کښې هم شامل شوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه دی او ډیر ممکن دی چه له‌دی لوری هم دخپل ورور په مخ کښی ګرم او مسئول وګرزی.

داګر دفکرونه او مشکلات دده په مخ کښی ودریدل او په سر دهغه‌دی فکر زیات تکلیف ور ته پېښ کړو چه نن یا صبا به زما محبوبه (حبیبه) خبریږی چه زه په امتحان کښی ش. مله شوی نه یم او دهغی معشوقی په مخ کښی به زما مشرورور مانه زیاتی او کنځلی کوی او تنده او ترو شه به راته وائی.

دی به خپل ورور ته څه ځواب ووائی ؟ ....

دی وروسته له دی څخه چه په امتحان کښی ناکام پاتی دی. او دیو اوی‌ډاکټر به ځای کښی خوشی یو سوداګر پاتی دی څرنګه به پېښی (حبیبه) سره مخامخ کیدی شی ؟ ...

دی همهغسی چه دعاشقی په درس کښی ناکام او نیم ګړی پاتی دی دطب امتحا ن څخنی هم بی برخی شویدی، دا ښه ده چه ومری، او وروسته لدینه ژوندون ونکړی ! ...

دارازی فکرونو چه مونږ لږ څه اشاره ورته وکوله د(حمید) په ماغزو کښی نن ځای نیولی و اوده زړه به ګی بخښاوه اوله ژوندون څخه ګی موړاو زړه ګی ور څخنی توږ کړی و، او تینګ قصد ئی کړی وچه هرو مرو باید خپل ځان مړ کاندی ... مګر نه پوهیده چه په کومه وسیله سره. دی عمل ته اقدام وکړی ؟.

داخبره دتأمل کولو او سنجولو وړ وه، نوځکه هغه ددی خبری په اطراف او شاؤ خوا کښی فکر کولو.

آخرته دا غوټه هم خلاصه او دامشکل هم (حمید) ته حل شو. ولی چه هغه به هره ورځ په اخبارو کښی راز راز انتحارونه او دخپل ځان دوژلو احوال لوستلو، او په عین زمان کښی ګی په طبابت او ډاکټری کښی هم تر دی اندازی پوری مهارت درلود، چه هرڅوك ووژلی شی او داسی زهریات په فکر کښی ور غلل، چه دهغو دیوی ټکی له خوړلو، یادیوه څاڅکی له څکلو څخه، چټ پټ سړی مری.

داته ګی چه نیت او تصمیم دخپل ځان دوژلو دپاره ټینګ او وسیلی او صورت ګی هم دده په فکر کښی ځای ونیولو، نوزرګی خپله کتابچه او قلم له خپل جیب څخه وویستل او داد خپل زړه خوږه وونکی قصه ګی په یودرد ناکه صورت سره د(حمید) د انتحار علت تر عنوان لاندی ولیکلو.

وروسته د لیکلو د دې داستان څخه سمد لاسه دیو دوا فروشي دکان ته تللی دی‌چې ساختګی نسخې به وساله سره ئې وروسته له ورکولو د څو پیسو څخنی یو خطرناك زهر وپیرودل او تیاره ماښام به ډیر بد وضعیت او بد احوال (چه هر څوك د هغه له لیدو څخنی د ده په دې بد مقصد او پټ پاتې دی له ورا څخه پوهیده) انګړ کښې ننوتلو .

(حبیبه) چه له څه د خپل میړه له وضعیته پوه شوې وه چه (حمید) اتوی او ورته په قهر دی نو له ډیر د وخته راالیسی پخپل محبوب او معشوق او مین (حمید) پسې پخپله له اوښکی ئې له سترګو څخنی توئیدې او د ده په انتظار کښې ډیره غمجنه ناسته وه .

څه دا چه د (حبیبه) نظر د (حمید) په قد او قامت باندې ولوېده ، د مخ ورباندې د ژړا او زړا ئې په خندا بدله شوه مګر سمد لاسه دا خوشحالي ئې بیا په غمګین باندې بدله شوه

ځکه چه دې د محبوب او مین (حمید) رنګ ئې شیه ډیر الوتلی ورته ښکاره شو او زړه ئې لړ حال (حمید) ډیر دقت او د حیرانتیا ... رنګ ئې زیړ او بالکل په غوږ او بڅو د ښی ... نظر کښې داسې ښکاره شو لکه چه ستا ئې خپلې وي، یا د غوزي دوړي ورباندې توئې شوي وي .

پوهیږئ چه د عاشق او د معشوق په منځ کښې داسې یو قوي او کلکه رابطه تل موجوده وي چه یو د بل په درد او خوږ و باندې له ورا پوهیږي او یو د بل په غم او اندیښنه کښې هرومرو شریك وي (حبیبه) هم له څو ورځو څخنی په دې خوا (حمید) غوندې غمجنه وه او مخصوصا بیا نن له سبا راالیسی له یوی خوډ ېنه او خورا غمګینه ناسته وه، او له هغه راز ښین څخنی راالیسی بالکل ځکه او آسمان ور باندې څرګیدل او ګړی او ساعت د (حمید) ښائسته ښکلی مخ، اونا وکړی بیر تو نه، او صفا چپه زیړه او ښتی غټی توری سترګی، او نکی توری غوړی څنی، او سم قد او خوږې خبری، او متناسب حرکات، او عالي صفات، او ښه اخلاق، او زیات شرم او حیاء، او ډیره ښکه مسلماني او پرهیزګاري او دا اوصاف ددې په خیال کښې ګرځیدل، او د سترګو رپولو په قدر به هم د (حمید) څهره ددې له سترګو څخه نه وتله، او اوس د (حمید) د دې خراب او ابتر وضعیت د لید او څه بالکل هکه بکه پاتې، او څه حیرانه شوې پریشاني او سودا ئې له حده زیاته شوه او د (حمید) ګردو حرکاتو او سکناتو ته چه دا و ماو په حیراني به ئې کول خورا زیاته دقیقه کړه او د سترګی د پورت په اندازه به ئې هم هغه له خپلو سترګو څخنی نه غورزاوه .

داول ماسختن وخت دی، او (حمید) په خپله خونه کښې د څراغ په مخ کښې ناست

(c) ketabton.com: The Digital Library

په یوژور حیرت کښې ډوب تللی دی . (حبیبه) دهغې کړکۍ ځنې بهرچه دده ترخوا پرانیتلې وه په تیاره کښې دده په پېره باندې ولاړه وه لکه چه د(حمید) له وضعیته پوه شوې وه چه دی کوم خراب فکر پخپل زړه کښې لري ، او بیائې چه زه ځان پرې خبره کړمه .

(حمید) له هغې خپلې صراحي ځنې چه دده په مېز باندې ایښې وه په ګلاس کښې او به وا چولې او ور و سته له هغه دو ر په لو ري ځیرشو چه څوك خو به ده ته نه ګوري .

هر کله ئې چه اطمینان پیدا شو چه هیڅوك ده ته نه ګوري ، او دهیچا ده ته پام نه دی . نو یو ه پوډی سپین سفوف ئې له خپل جیبه وویستلو ، او ژرئې په ګلا س کښې تش کړ او . بیائې خپله کتابچه له جیبه وویستله ، او څو نوری کرښې ئې ور باندې و لیکلې ، او هغه ئې پرانیتلې دڅراغ ترخوائې په مېز باندې کېښېښو دله بیائې نور کاغذ ونه هم له خپل جیبه و و یستلو ځینې ئې بیرته په جیب ، او ځینې ئې څیرې کړل . بیائې له ناامیدی ځنې د که یوه کتنه خپلو کتابو ، او اسبابو ، او خو نی ته وکوله، او بیائې دریشم له
له خپل ځان سره وویل چه راشه له ورایو آخری دیدن له (حبیبې)
او اوبو سره وکړه وروور خومې په کو ر کښې نشته چه دهغه لا سو نه مې هم مچې کړ ی وی نو وروسته له هغه څخه دا دمرګی کنډول په سر نسکور کړه ، او ځان له دی ډك دو سوسی جهان څخه آرام کړه .

(حمید) د خورانا امید ی ، او مأیوسی په وضعیت له خپله کوره بهر ووت، او غوښته ئې چه اول له آسمان ، او سپو ږ مې ، او ستو ر یو ، او د باغچې له ګلا نو ، او د حو ض له او بو سره خدای پاماني ، او ود اع وکوي ، او په آ خر ه کښې به له ور ا (حبیبه) و ینې ور وسته له هغه به دز هر و پیا له په سر آ ړ وی .

(حمید) دا نګړ په با غچه کښې دحو ض تر خوا ولاړ سپو ږمې، او ستوریوته ئې په یو عجیب حسرت ، او نا امید ی سر ه کتل ، او ددنیا نری وږ مې به ئې پخپلو سو ګمو کشکو لې او دژوندون خوندونه، او مزی ته به ئې فکر کاوه ، او دمرګ سخت ساعت، او تکلیف ځنی ویرېده .

کله به ئې ویل چه څه لهدی فکر څخه تیر شه !! او دژوندون نعمت غنیمت وبو له !...

بیا به ئې چه د عشق تکلیف ، او رسوائی ته کتل ، او د امتحان ناکامی ، او ملامتی به ئې چه لید له نو بغیر له دی څخه چه خاوره ئې پر ده شي بل ئې هیڅ یوه چاره نه تر ستر ګو کېد له

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېدی تر دد ، او تند بذب کښې (حمید) بیا ګسته شو د فیقی ډ و ب تللی و ، او هیڅ
ئې و نه لید ه چه (حبیبه) له ورا دمخه له هغو ګردو حرکاتو نخنی چه په کو ر کښې ئې
کو ل خبر ه شو یده ، او په مجرد دبهر و تلو دده څخه له کو ر ه هغه سمد لاسه په کورکښې
ننو تلی ، او « د (حمید) د انتحار علت » ئې او ستلی ، او د زهر کنډو ل ئې لید لی
او هغه ئې په سر آ ړ و لی دی !!! . . .

نا څا په ئې د (حبیبه) کړ یکه تر غوږ ه شوه چه و ائې :

« . . . زه د چا ر شم حمیده ! ز ه هم د ستا سو په درد کښې آ خته یم . دادی چه د ستاسو
د ډ اکټری دا اوله نسخه زه ډ ومبی استعما لو م . هله زر شه راشه زما د ستر ګو تو ره
دا کټر ه ، چه د ستاسو دپاك عشق دامر یضه د ستاسو د نسخی په استعما لو کښې څه غلطی ونکړی !!! . . . »

په مې د داوړ ندو ددی غږ (حمید) و پوهید لو چه (حبیبه) دده خو نی ته ننو تلی ده
. . . نده ، او اوس ده باندی مسخر ګی کوی او خاندی . . .

. . . ی حونی په اوری رهی شو .

په مجرد د ننوتلو په کورکښې له یوی هولناکه منظری سره مخامخ شو .

یعنې و ئې لیده چه (حبیبه) ځنکدن لری ، او لکه مار غوندی دی خوا ، او هغه خوا
تاو یږی ، او ړ غړی ، او نژدی ده چه ساه ئې و ووزی .

(حمید) په ډېره چالاکی سره دخپل دمحبوبی (حبیبه) سر له ځمکی څخه پو رته کړی په
غیږ کښې ئې ونیو لو ، او په نار و ، او سورو باندی سرشو ، او چیغی به ئې وهلی . مګر (حبیبه)
باندی تیره شوی وه ، او کار له کاره وتلی و . . .

(حمید) چه دا درد ناکه وضعیت ولید نو فی الحال ئې هغه پاتی شوی زهر چه کنډو ل
بر ی کښې پا تی و ، په سر باندی آړ ولی تر آخر ئې خاخکی پوری ئې وڅښلو
او د (حبیبه) تر څنګه د زهر و له تاثیره و څر خید .

په عین همدی وخت کښې چه د (حبیبه) ساه ددی په کوګل کښې خرهار لری ، او (حمید)
لکه مار غوندی پخپل ځان باندی تاؤ نه خوری فشهار کوی ، بدبخت (مجید) هم ستړی ستو ما نه
کو ر ته ورننووت ، او د خورا زیات خرهار او فشهار په اثر چه (حمید) له کور څخه ئې واور یده و
ګر ګیلی همغی خوا ته رهی شو .

ناڅاپه (مجید) کمبخت په داسې یوه بده منظره باندې ورو اوښتې چه هر سړی به دهغې له لیدو او ګتنې خوراز یاته تراخوړ اوه، اوډیر زیات به ئې ژړل، او هك پك به پاتې کېدو!

یعنې پېغلې او ګلالۍ ښځه ئې (حبیبه) یوخوا ګېږه وزه پرته او ژبه ئې له کاره اوېدلې!! او دمرګې ورو ستنۍ سلګۍ وهې!!.. اومړی!!!... اوښاګانه اوښکلې ورورګۍ (حمید) په بله خوا په سر باندې چرلیزی اوځان کندن لرې!. اولاس اوپښې آچوی!!.. اوسترګی ئې تکې سپینې اوښتې دی!!!...

هرڅو مره چه کور ورانی او کمبخت (مجید) بې اختیاره چیغې وکولې اوبې واکه ناری او سورې ئې وهلې اوحبیبه!.حبیبه!!.. حبیبه!!!..ئې ویلې او واړ خطاوار خطائې خوځوله.اوله ځایه ئې پورته کوله هیڅ فائده ئې ونه کوله!!!...

حبیبه نامراده له لاسه وتلې او بل عالم ته رسیدلې وه!!!...

بیائې په چټو باندې پیل کړی له ژړاځنې پوری راوری دك ستونی سره حمید!.حمید!!.. حمید!!!...ئې ویل.

(حمید) په خورا زحمت او تکلیف سره دده په اوری سترګی آړولې، په نیولې اوغوړ غږ سره ئې «بلی!» وویل:

(مجید) زرترزره په هغه باندې ځان نسکور کړی له خپلو سترګو څخه ئې غټې غټې اوښکې توی دی اوښکی دهغه په مخ باندې توئي کړی وئې پوښتیدلو:

«زما دزړه سره! تاسو باندې څه توقه شوی ده؟... اوزه ولې خپل کور په داسې سخته ویره کښې ګکړ ګورم؟...»

(حمید) چه دزهر څکلو په واسطه دنیم بېهوشی په حالت کښې لاس اوپښې وهلې خپلې سترګی ئې پرانیستلې خوځلې ئې پخپل سرسره هغې کتابچې ته چه په میز باندې دڅراغ ترڅنګ پرانیستلې اېښې وه، اشاره وکوله اوورو سته له دې ځنې ئې په خورا زحمت اوډیر تکلیف سره چه خپل ګردی پاتې قوا وی ئې په ویلو ددې څو توریو باندې وښندل وئې ویل:

داده دځان ساتنی اود وظیفی اودمینی نتیجه

وروسته له دې څخه ئې په سلګې وهلو باندې پیل کړی!.. له سترګو ځنې ئې اوښکې بهولې!!.. لاس او پښې ئې آچولې، د چ کلك واړیدو!!!...

د (مجید) ژړا او انګولا او شور ماشور ګرد کورپه سر آخیستی اولږ څه وروسته همسایګان او پولیسان په دې کور کښې ور توئي شول..

خاتمه

دکابل پهورزنامو کښې دا خبر په ګردښار اوپه دوی دری ورځو کښې په ګرد عالم کښې خپور شو چه د پرون شپه ... ښار په جنوبی برخه په فلانی کوڅې او سرای کښې د وه تنه (حبیبه) او (مجید) نامی ... په سلسله سره انتحار کړیدی ئن به دهغوی جنازه دپولیس دماموریت او دطبی ډاکټر له ... څخه وروسته خښېږی له رسیدلی اطلاع سره برابر ددوی دانتحار سبب په یوه کتابچه کښې ... درج دی که صورت سره ایکلی شوی دپولیسانو په لاس لوېدلی دی چه سر له صبا به دپولیسانو په مجلا کښې دیاورقی په ډول چاپیږی .

څو ورځی وروسته ئدی څخه ددی چاپ شوی خبر په تعقیب داخبره هم چاپ او خپره شوه :

« په هغه کور کښې چه په فلانی ورځ دوه انتحارونه پیښ شوی و ، او هغه زړه خوږ وونکی علت او سبب دپولیسانو په مجله کښې هره ورځ چاپیږی یو بل سړی هم استو ګنه لرله چه اوس هغه لیونی شویدی او ئن دبلدیې له خوا دار المجانین ته وړو سپارل شو »

*
* *

څو هفې وروسته به چه څوک دارالمجانین ته ورتلل ، نوهلته به ئې خوار (مجید) لیدو چه پر ځنځیرو دلګیر په یوه کنج کښې ناست دی . او خپل دواړه لاسونه ئې ترځنی لاندې نیولی ټب ټب هره خوا ګوری .

په ظاهر د کښې غیر له زور خپګانه بل هیڅ یوه دلیو نتوب نښه دهغه په وجود کښې نه لیدله کیده . فقط کله کله به ئې دا کترانو ته ویل :

« زما ور ورهم پولوی ډاکټر دی او په فلانی کوڅه کښې ئې ، شفاخانه ده چه زه ئې په میاشتی دوه زره روپۍ کراور کوم »

له دی څخه زیاتی نوری خبری او اثری له هغه کمبخت څخه نه اوریدلی کیدی او دنورو لیونیانو په منځ کښې دی تل معصوم او مظلوم او آرام او بې ضرره پریښوده . « انتهی »

(دمؤلف یاد داشت :)

« ددی قصی اساسی موضوع دباندینی مطبوعاتو څخه اقتباس شویدی »

د کابل ښار د (۱۳۱۷) کال د میاشتی د جدی (۲۱) شپه « کشککی »

د کابل ښار ۱۳۱۷ کال د جدی د میاشتی (۲۱) شپه کشککی

37226

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library